

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. minisztérium 970/1943. M. E. számú rendelete a visszacsatolt területeken végrehajtott földbirokrendezéssel kapcsolatos kérdéseknek az erdőgazdasági ingatlanok tekintetében való szabályozása tárgyában.*)

A visszacsatolt területeken az idegen uralom alatt végrehajtott földbirtokpolitikai intézkedésekkel mintegy 827.000 kat. hold erdőgazdasági ingatlant is kisajátítottak annak ellenére, hogy a földbirtokpolitikai jogszabályok általában erdőgazdasági ingatlanok kisajátítására nem adnak módot és hogy Jugoszláviában és Romániában a régi országterületen erdők kisajátítását jogszabály sem engedte meg. A kisajátított ingatlanokon az erdőket a tervszerűtlen kezelés folytán nagyrészt letarolták, közvagyon pusztult el, a tarolások következtében az árvíz- és belvízveszély tetemesen megnövekedett, az erdőterületek elkopárosodása megindult. Megnehezedett az ország fával való ellátásának lehetősége és a lakosság megélhetését súlyosan veszélyeztető mértékben csökkentek az erdőgazdálkodással járó munkaalkalmak. A régi legelők elhanyagolásával, a letarolt részeknek a legeiesbe való bevonásával, amelyek rövid időn belül megszűnnek jó legelők lenni, az állattenyésztési érdekek is súlyos sérelmet szenvedtek. A helyes szociális és gazdasági elvekkel össze nem egyeztethető ilyen intézkedések folytán keletkezett helyzet visszasságát a m. kir. minisztérium a következő szempontok figyelembevételével kívánja orvosolni:

1. a folyók vízgyűjtő medencéjében letarolt vagy lerontott erdők újraerdősítésével és jókarban tartásával lehetőséget kell teremteni az idegen uralom alatt végrehajtott földbirtokpolitikai intézkedésekkel előidézett elkopárosodási folyamat, valamint az árvíz- és belvízveszélyek megszüntetésére;

2. az okszerű erdőgazdálkodás lehetőségének helyreállításával biztosítani kell az ország faellátásának zavartalan kielégítését;

3. a mezőgazdasági művelésre átalakított egyes erdőterületeknek mezőgazdasági, illetve legelőgazdasági művelésben meghagyásával, de egyidejűleg ezek gondozásával és termőerőben tartásukkal lehetőséget kell nyújtani az okszerű és állandóságot biztosító állattenyésztés fejlesztésére;

4. az egyházi és iskolai célokra egyrészt az idegen uralom alatt juttatott erdőgazdasági ingatlanok szerzésében a birtokszerzők erősítenek meg, másrészt az egyházak és iskolafenntartók az idegen uralom alatt végrehajtott földbirtokpolitikai intézkedések folytán elvesztett mintegy 75.000 kat. hold erdőgazdasági ingatlanaiért kárpótoltassanak;

5. a természetes személyeknek az idegen uralom alatt végrehajtott földbirtokpolitikai intézkedéseken alapuló erdőgazdasági birtokszerzései a jelen rendeletben meghatározott rendelkezéseknek megfelelően szociális szempontból érintetlenül maradjanak;

6. a tünnyomó részben kisbirtokosokból alakult erdőbirtokossági (legeltetési) társulatok kárpótoltassanak azért a mintegy 131.000 kat.

*) Megjelent a „Budapesti Közlöny” 1943. évi febr. 19-i 40. számában.

holdnyi erdőgazdasági ingatlanaiért, amelyeket tőlük az idegen uralom alatt végrehajtott földbirtokpolitikai intézkedésekkel az okszerű és szociális földbirtokrendezési szempontokkal össze nem egyeztethetően kisajátítottak;

7. az érdekelt községek lakosai egyrészt az eddig is élvezett és a fenti szempontokkal ellentétben nem álló fahasználati és legelőhasználati jogaikban meghagyassanak; másrészt az okszerű erdőgazdasági kezelés — erdőgondozás, fakitermelés, új erdősitések — kapcsán ismét megfelelő munkaalkalmakhoz és kereseti lehetőséghez jussanak, amelyeknek eddigi és — ha az állapotok nem változnának meg — a jövőben még fokozódó csökkenése, esetleg teljes megszűnése a lakosság megélhetését és szociális helyzetét súlyosan megnehezítené;

8. a fentebb felsorolt közérdekű célok kielégítése után a fennmaradó erdőgazdasági ingatlanok visszaadassanak azoknak a volt tulajdonosaiknak, akikől azokat minden okszerű földbirtokpolitikai, gazdasági vagy szociálpolitikai szükség nélkül kisajátították;

ehhez képest a m. kir. minisztérium a Magyar Szent Koronához visszacsatolt felvidéki, kárpátaljai, keleti és erdélyi, valamint délvidéki területeknek az országgal egyesítéséről szóló törvényekben és pedig az 1938 : XXXIV. t.-c. 4. §-ában, az 1939 : VI. t.-c. 7. §-ában, az 1940 : XXVI. t.-c. 3. §-ában, valamint az 1941 : XX. t.-c. 3. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §.

(1) Azok az erdők, erdőhöz tartozó egyéb területek és havasok (az alábbiakban erdőgazdasági ingatlanok), amelyeket bárki a cseh-szlovák földbirtokpolitikai jogszabályok (1919. évi április hó 16. napján kelt 215. számú törvény) alapján lefoglalt ingatlanokból hatósági rendelkezés útján vagy hatósági rendelkezést pótló magánjogi ügylet útján, illetőleg az Erdélyre, Bánátra, Kőrösvidékre és Máramarosra vonatkozó román földbirtokreform jogszabályai (1921 június 23. napján kelt és július 30. napján kihirdetett román törvény), valamint az ezt kiegészítő és módosító, úgyszintén egyes esetekben önállóan rendelkező külön jogszabályok alapján kisajátított ingatlanokból hatósági rendelkezés vagy a román hatóságok által birtokbahelyezettől szerződés útján szerzett, — tekintet nélkül arra, hogy időközben kinek a tulajdonába kerültek — a jelenlegi állagukban tehermentesen, de a telki szolgalmak épségbenmaradásával a magyar államra szállnak át, kivéve azokat, amelyeknek szerzését a 2550/1939., illetve a 8430/1940. M. E. számú rendeletek alapján a magyar hatóság megerősítette vagy a jelen rendelet alapján megerősíti vagy amelyeket a magyar hatóság juttatott.

(2) A román földbirtokreform végrehajtása során kisajátított és az állam tulajdonában maradt erdőgazdasági ingatlanra a román hatóság rendelkezése alapján, úgyszintén az 1940. évi augusztus hó 30. napja előtt kötött jogügylet alapján vagy bármely más jogcímen fennálló használati jog felülépítményi jog) vagy haszonvételi (haszonbérleti) jog megszűnik és az, aki az ingatlant az eddigi gyakorolt jog alapján birtokban tartotta, köteles azt a m. kir. erdőigazgatásának átadni.

(3) A jelzálogos hitelezők és más érdekelték biztosítása tekintetében — amennyiben a jelen rendelet 4. §-a alapján megtérítést, illetőleg kárpótlást állapítanak meg — az 1936 : XXVII. t.-c. 31—36. §-ait kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a használati jog (felülépítményi jog) vagy haszonvételi (haszonbérleti) jog megszűnése miatt a jogosított kártérítést nem követelhet.

(4) A jelen rendeletnek az erdőgazdasági ingatlanokra vonatkozó

rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell az erdőbirtokossági társulati használati illetőségekre, úgyszintén az ingatlannal együtt kisajátított víz-, rév-, vám-, malom- és az ingatlannal egybekötött egyéb hasonló természetű jogok tekintetében is:

2. §.

(1) Erdőgazdasági ingatlanoknak kell tekinteni azokat az ingatlanokat, amelyeket a lefoglaláskor, illetőleg a kisajátításkor erdőként műveltek, mégpedig abban az esetben is, ha az erdő művelési ága időközben megváltozott és a művelési ág változását a kataszterben, a telekkönyvben és az erdők törzskönyvében keresztül is vezették.

(2) A jelen rendelet szempontjából nem lehet erdőgazdasági ingatlannak tekinteni az olyan erdőt, amelyet a lefoglaláskor, illetve kisajátításkor mezőgazdaságilag műveltek, még abban az esetben sem, ha a művelési ágváltozást utóbb a kataszterben, a telekkönyvben és az erdők törzskönyvében át is vezették.

(3) A földművelésügyi miniszter végérvényesen határoz abban a kérdésben, hogy valamely ingatlant a jelen rendelet szempontjából erdőgazdasági ingatlannak kell-e tekinteni.

(4) A földművelésügyi miniszter különös közérdekű szempontok által indokolt esetekben megengedi, hogy az olyan ingatlan, amely korábban erdő volt s utóbb mezőgazdasági művelésre alakították át és erre termőhelyi viszonyainál, de főként fekvésénél fogva állandóan alkalmas, amennyiben a lakosság megélhetési viszonyaira tekintettel szociális szempontból feltétlenül szükséges, továbbra is mezőgazdasági művelésben használtassék.

3. §.

(1) A földművelésügyi miniszter az egyházi és iskolai célokra történő ingatlanszerzéseket megerősíti; megerősíti továbbá az olyan természetes személyek ingatlanszerzését is, akik az 1936:XXVII. t.-c. 48. §-a első bekezdésének 1., 6., 8. és 9. pontja szerint a földbirtokpolitikai jogszabályok alapján való birtokszerzésből nincsenek kizárva. Az 1936:XXVII. t.-c. 48. §-a első bekezdésének 8. pontja nem nyerhet alkalmazást, ha a birtokszerzőt a magyarságnak tett szolgálatért vagy magyarságáért ítélték el. Ha az egyháznak, iskolafenntartónak vagy természetes személynek az ingatlanszerzésben való megerősítése erdőgazdasági érdekebe ütközne vagy az érdekelt maga kéri, a földművelésügyi miniszter a megerősítés helyett a jelen rendelet vagy az 1942: XV. törvénycikk alapján rendelkezése alá kerülő ingatlanokból juttat az érdekeltnek azonos értékű ingatlant. Az úgynevezett „csiki magánjavak”-ból szerzett ingatlanok tekintetében a birtokszerzés megerősítésének az 1440/1941. M. E. számú rendelet 3. §-ának utolsó bekezdésére tekintettel a jelen rendelet alapján nincs helye.

(2) Ha a földművelésügyi miniszter olyan erdőterület tekintetében erősíti meg az ingatlanszerzést, amelynek erdőként fenntartása közérdek, a megerősített személyeket kötelezi arra, hogy a területet továbbra is erdőként tartásák fenn és tekintet nélkül az egyes megerősített erdejének kiterjedésére, erdőgazdasági közösségeket (1935: IV. t.-c. 301. §.) szervezzenek. Ha az ingatlanszerzésben megerősített személyek az ilyen erdő faállományát már kiirtották, a földművelésügyi miniszter a megerősítő határozatában a megerősítetteket kötelezi, hogy a kiirtott erdőterület meghatározott idő alatt újra beerdősítsék.

(3) Ha a birtokokhoz juttatott természetes személyek erdőbirtokossági közösség megalakítására köteleztettek, vagy ha a földművelésügyi

miniszter a jelen §. (2) bekezdése értelmében rendeli el az erdőgazdasági közösség megszervezését, a földművelésügyi miniszter a megerősítés kapcsán kötelezheti a közösségeket arra, hogy tagjaik közé a földművelésügyi miniszter által megállapított feltételek mellett meghatározott személyeket felvegyenek.

4. §.

(1) Annak a javára, akinek az ingatlanra való joga az 1. §. rendelkezéseit következtében megszűnik (birtokvesztő) és az elvesztett ingatlanért cserekárpótlást nem kap, meg kell téríteni azt az összeget, amelyet ő vagy jogelődje az ingatlan fejében az államnak, illetve hatósági rendelkezést pótló magánjogi ügylet útján történt ingatlan-szerzés esetén közvetlenül a volt tulajdonosnak a vételár tőkeösszegének törlesztésére igazoltan kifizetett. Kamatok, késedelem és költségek címén fizetett összegek fejében megtérítés nem jár. A birtokvesztőnek vételár megtérítés nem jár, ha ingatlanát a kikötött feltételek nem teljesítése miatt a román jogszabályok szerint vételármegtérítés nélkül elvesztette volna.

(2) Annak a birtokvesztőnek, aki az ingatlant nem közvetlenül a cseh-szlovák, a jugoszláv, illetőleg a román földbirtokreform végrehajtása során, hanem a közvelen szerzőtől vagy ennek jogutódjától ellenszolgáltatás fejében jogügylettel vagy aki az ingatlant árverésen szerezte, megtérítésképpen az az összeg jár, amely ilyen címen az (1) bekezdés értelmében a közvetlen szerzőt is megilletné. Ha azonban ez az összeg a birtokvesztő által valósággal fizetett ellenszolgáltatás tőkeösszegét meghaladja, megtérítésképpen csak a birtokvesztő által valósággal fizetett összeg jár. A földművelésügyi miniszter kivételes méltánylást érdemlő esetekben megtérítésképpen a birtokvesztő által valósággal fizetett ellenszolgáltatás tőkeösszegét állapíthatja meg abban az esetben is, ha ez az összeg az (1) bekezdés értelmében a közvetlen szerzőt megillető megtérítést meghaladja; különösen helye van ennek akkor, ha a birtokvesztő az ingatlant jóhiszeműen szerezte, a vételárat már teljesen kifizette és anyagi romlását okozná, ha csak a közvetlen szerzőt megillető összeget kapná térítésül.

(3) Az ingatlanra fordított szükséges és hasznos beruházásoknak a visszabocsátás idejében meglévő és használatokban még vissza nem térült értékét a birtokvesztők részére meg kell téríteni.

(4) A birtokvesztő a birtokbalépése óta a rendes gazdálkodás keretében húzott hasznok visszatérítésére nem kötelezhető; az ezt meghaladóan húzott hasznok értékét, amennyiben az ilyen használat az állag értékét csökkentette, a megtérítés címén járó összegbe be kell számítani, azonban az esetleg mutatkozó többlet megfizetésére a birtokvesztőt kötelezni nem lehet.

(5) Az 1. §. (2) bekezdésében említett esetekben a jelen §. (3) bekezdésének rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

5. §.

(1) A volt cseh-szlovák állam, a volt jugoszláv állam, valamint a román állam földbirtokpolitikai rendelkezései során lefoglalt és átvett, illetőleg kisajátított és akár a jelen rendelet alapján, akár más jogalapon a magyar államra szállt erdőgazdasági ingatlanokat, — amennyiben honvédelmi vagy az 1935: IV. t.-c. 212. §-ának a) és b) pontjában említett természetvédelmi célok kielégítésére, avagy a kincstár tulajdonában lévő erdők határának célszerű kikerekítésére szükségességek, — a kincstár tulajdonában kell megtartani.

(2) Az olyan erdőingatlant, amelyen gyümölcsöst létesítettek, vagy bányát nyitottak, vagy amelyen a jelen rendelet életbelépte előtt lakóházat építettek, amennyiben nem kell az (1) bekezdés értelmében a kincstár tulajdonában megtartani, a földművelésügyi miniszter olyan személynek juttatja, akinek a juttatást megállapítása szerint közérdekű szempontok indokolják. Az olyan erdőingatlant pedig, amelyet legelővé alakítottak át, a földművelésügyi miniszter, amennyiben a 2. §. (4) bekezdése alapján és a jelen rendelet bevezető részében említett célokot is figyelembevéve megengedi a legelőként való további használatát, községnek, legeltetési társulatnak, vagy az 1936:XXVII. t.-c. 46-ában meghatározott személyekből alakult olyan csoportnak juttathatja, amelynek tagjai elvállalják az osztatlan közös használat kötelezettségét.

(3) Az (1) vagy (2) bekezdés értelmében fel nem használt ingatlanokat annak kell visszajuttatni, akiktől lefoglalták és átvették vagy kisajátították (továbbiakban kisajátítást szenvedett), feltéve, hogy az 1936:XXVII. t.-c. 48. §-a első bekezdésének 1., 6., 8. és 9. pontja szerint a földbirtokpolitikai jogszabályok alapján való birtokszerzésből nincs kizárva. Az 1936:XXVII. t.-c. 48. §-a első bekezdésének 8. pontja nem nyerhet alkalmazást, ha a kisajátítást szenvedett a magyarságnak tett szolgálatért vagy a magyarságáért ítélték el. A (2) bekezdésben említett legelőjuttatás alkalmával a kisajátítást szenvedett legelőszükségletét is méltányosan figyelembe kell venni.

(4) A földművelésügyi miniszter kivételesen olyan nem magyar állampolgár kisajátítást szenvedettnek is visszajuttathat ingatlant, aki magyar állampolgárságát a trianoni szerződés következtében veszítette el.

(5) Ha a kisajátítást szenvedett időközben meghalt, a (3) bekezdés rendelkezéseit egyenesági rokonai (ági vagyon tekintetében oldalági rokonai) és házastársa javára kell a törvényes öröklés rendje szerint és annak mértéke erejéig alkalmazni feltéve, hogy az örökös a (3) bekezdésben megjelölt rendelkezések szerint birtokszerzésből nincs kizárva. Ezt a szabályt akkor is alkalmazni kell, ha az ingatlan olyan területen fekszik, amelyre az Ideiglenes Törvénykezési Szabályzat (Országbírói Értekezlet), hatálya nem terjed ki. Ilyen esetben a magyar jog szabályai szerint kell elbírálni, hogy az ingatlant ági vagyonnak kell-e tekinteni és hogy az ági vagyonra nézve kit kell örökösnek tekinteni.

(6) A földművelésügyi miniszter a külügyminiszterrel és belügyminiszterrel egyetértően egészen kivételes esetben a (4) bekezdés alá nem eső nem magyar állampolgár kisajátítást szenvedettnek is juttathatja a tőle lefoglalt és átvett, illetőleg kisajátított erdőgazdasági ingatlant. Ilyen esetben a juttatási árat a földművelésügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértőleg állapítja meg.

(7) A földbirtokreform során a kisajátítást szenvedettől átvett, illetőleg kisajátított mezőgazdasági ingatlanokkal körülvevett, természetben összefüggő darabonként 20 kataszteri holdat meg nem haladó kiterjedésű ugyancsak tőle átvett, illetőleg kisajátított erdőgazdasági ingatlant csak abban az esetben lehet a kisajátítást szenvedettnek visszajuttatni, ha a földművelésügyi miniszter az erdőt körülvevő mezőgazdasági ingatlant is neki juttatja.

(8) A kisajátítást szenvedett részére való visszajuttatásnak a fentiek szerint van helye az ingatlannal együtt kisajátított víz-, rév-, vám-, malom- és az ingatlannal egybekötött egyéb hasonló természetű jogok tekintetében is.

(9) Zsidó kisajátítást szenvedett részére visszajuttatásnak nincs helye.

(10) Az (1)—(9) bekezdés értelmében fel nem használt ingatlanokat olyan személyeknek kell juttatni, akiknek a juttatást közérdekű szempontok indokolják.

(11) Az államra szállt erdőgazdasági ingatlanoknak az előbbi bekezdésekben foglaltak szerinti felhasználása tárgyában a földművelésügyi miniszter határoz. A földművelésügyi miniszter a jelen §-on alapuló visszajuttatás, illetőleg juttatás alkalmával az okszerű gazdálkodás, erdősítés, legelőkarbantartás és egyéb gazdasági érdekek kellő biztosítása végett megfelelő kikötéseket tesz és amennyiben a 2. §. (4) bekezdése alapján nem engedi meg az ingatlanok állandó legelőművelésben való használatát, kiköti, hogy addig, amíg a legelőművelésben használt erdő újraerdősítésére a határozatban megszabott határidőben sor nem kerül s az erdőgazgatóság megállapítása szerint a legelőt átmenetileg a talaj termőerejének veszélyeztetése nélkül engedélyezhető, a visszajuttatott, illetőleg a juttatott községnek a legelőtést bér ellenében megengedje; kötelezi továbbá a visszajuttatottat, illetőleg a juttatottat arra is, hogy az esedékes évi vágásterületről kitermelt és saját szükségletének fedezése után fennmaradó tüzelőfából a község lakosságának ellátására szükséges mennyiséget kiszolgáltassa.

(12) Ha az előbbi bekezdés alapján engedélyezett legelőtést bérére, illetőleg kiszolgáltatandó tűzifa árára nézve az érdekeltnek nem tudnak közvetlenül megegyezni, a legelőtési bért, illetőleg a tüzelőfa árát a helyi viszonyokra figyelemmel az ingatlan fekvése szerint illetékes közigazgatási bizottság gazdasági albizottsága állapítja meg. A gazdasági albizottság határozata ellen jogorvoslatnak van helye.

6. §.

(1) A birtokszerző birtokszerzését a 3. §. értelmében csak akkor lehet megerősíteni, a kisajátítást szenvedettet pedig az 5. §. (3)—(5) és (8) bekezdése értelmében csak akkor lehet visszajuttatásban, az 5. §. (6) bekezdése alá eső nem magyar állampolgár kisajátítást szenvedettet pedig juttatásban részesíteni, ha erre irányuló kérvényét a megszabott határidőben előterjeszti. A kérelem előterjesztésének határidejét, úgyszintén a kérelem előterjesztésére vonatkozó részletes szabályokat a földművelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg. A kérelem késedelmes előterjesztése esetében a megerősítésnek, visszajuttatásnak, illetőleg juttatásnak nincs helye.

(2) A megerősítésre irányuló kérelmet csak akkor lehet figyelembe venni, ha a kérelmező vállalja a 3. §-ban meghatározott kötelezettségeket és kötelezi magát annak az összegnek a megfizetésére, amelyet a földművelésügyi miniszter az ingatlan ellenértéke fejében a cseh-szlovák, illetőleg román földbirtokpolitikai jogszabályok alapján tőketörlesztés címén már fizetett összegben felül megállapít.

(3) Az 5. §. (3)—(5) bekezdése alá eső kisajátítást szenvedett visszajuttatásra irányuló kérelmét csak akkor lehet figyelembe venni, ha a kérelmező kötelezettséget vállal arra, hogy a magyar kincstárnak megfizeti azt az összeget, amelyet a visszajuttatott ingatlanok fejében kártalanítás címén kapott (ideértve az 1930 január 20-i hágai Egyezményekkel létesített Agráralapból kapott összeget is), továbbá azt az összeget, amellyel a juttatott ingatlanok értéke a kisajátítás óta tett beruházások folytán emelkedett, illetőleg ha ezt az összeget meghaladja a birtokvesztőnek a jelen rendelet 4. §-a alapján megállapított megtérítés, illetőleg kárpótlás összege, ezt a különbözetet is s végül a földművelésügyi miniszter által megállapított eljárási költség összegét. Ha a birtokvesztő terhére a rendes gazdálkodás kereteit meghaladóan húzott

hasznok értéke beszámított (4. §. (4) bekezdés), a kisajátítást szenvedett a jelen bekezdés alapján azt az összeget köteles megtéríteni, amelyet az állam a birtokvesztőnek fizet.

(4) Az 5. §. (6) bekezdése alá eső kisajátítást szenvedett juttatásra irányuló kérelmét csak akkor lehet figyelembe venni, ha a kérelmező a kérvényben kötelezettséget vállal arra, hogy a magyar kincstárnak megtéríti azt a juttatási árat, amelyet a földművelésügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértően megállapít.

(5) Ha a kisajátítást szenvedett részére visszajuttatott ingatlant a lefoglaláskor, illetőleg a kisajátításkor kegyúri kötelezettség terhelt és annak megszűnéséért az egyházat nem kártalanították — abban az esetben, ha a visszajuttatásban részesülő kisajátítást szenvedett az egyházi főhatósággal nem egyezett meg —, a földművelésügyi miniszter a vallás- és közoktatásügyi miniszterrel egyetértőleg a visszajuttatásban részesülő kisajátítást szenvedett kötelezi, hogy az egyházat a visszajuttatott ingatlanra értékarány szerint eső kegyúri teher megváltása fejében megfelelő ingatlanok tehermentes tulajdonul való átadásával kártalanítsa.

(6) A kisajátítást szenvedett az ingatlanban a lefoglalás, illetőleg kisajátítás óta esetleg beállott romlás és értékcsökkenés, vagy pedig az ingatlan elmaradott hasznai címén sem az állammal, sem a birtokvesztővel szemben igényt nem támaszthat. Ugyanaz áll az erdőingatlanban az okszerű gazdálkodás kereteit meghaladó fahasználat következtében beállott értékcsökkenésre is.

7. §.

Olyan területeken, amelyeken a földművelésügyi miniszternek a jelen rendelet hatálybalépésétől számított két év alatt hozott határozata szerint a telepítés közérdekből szükséges, a földművelésügyi miniszter telepítés céljából az átengedésre kötelezést további három éven belül területi vagy egyéb korlátokra tekintet nélkül bármikor elrendelheti azokra az ingatlanokra, amelyek a jelen rendelet alapján a magyar kincstárra szállnak át, illetőleg amelyeknek szerzését megerősítik vagy amelyeket a jelen rendelet alapján visszajuttatnak, illetőleg juttatnak.

8. §.

(1) A földművelésügyi miniszter az 5. §. (3)—(5) bekezdése alá eső annak a kisajátítást szenvedettnek, akinek részére a cseh-szlovák, jugoszláv, vagy román földbirtokreform során lefoglalt és átvett, illetőleg kisajátított erdőgazdasági ingatlanát nem, vagy csak részben juttatja vissza; vagy a visszajuttatásra irányuló kérelem késedelmes előterjesztésének kellő igazolása esetén a kérelemnek helyt ad, de az ingatlant időközben már felhasználta; vagy az ingatlant visszajuttatja, de a kisajátítást szenvedett a 7. §. értelmében az ingatlan átengedésére kötelezi, a jelen rendelet vagy az 1942. XV. törvénycikk alapján rendelkezése alá kerülő ingatlanból azonos értékű ingatlant juttat. Ha az ingatlant a kisajátításkor kegyúri kötelezettség terhelté, az érdekelt egyház igényét a kisajátítást szenvedettnek juttatott ingatlanra érvényesítheti abban az esetben, ha a kegyúri kötelezettség megszűnéséért az egyházat nem kártalanították.

(2) Az átengedésre kötelezett, illetőleg kisajátítást szenvedett zsidónak a lefoglalt és átvett, illetőleg kisajátított ingatlanért az állami főhatalom változása előtt már kapott ellenértéken felül nem jár kártalanítás.

9. §.

(1) A juttatott ingatlanért fizetendő ellenértéket — ideértve a 6. §. (2) bekezdése értelmében fizetendő ellenértéket is —, amennyiben azt nem a 6. §. (3) bekezdése szerint kell megállapítani, a földművelésügyi miniszter az ingatlan valóságos és teljes becsértékében az azon lévő épületek és építmények értékének, valamint a becsérték megállapítása szempontjából jelentős összes körülményeknek figyelembevételével állapítja meg. Ugyanígy kell megállapítani azoknak az ingatlanoknak az értékét is, amelyeket a földművelésügyi miniszter az 5. §. (1) bekezdése értelmében az állam tulajdonában tart meg.

(2) Az ingatlanokat a földművelésügyi miniszter határozata alapján a Földbirtokrendezés Pénzügyi Lebonyolítására Alakult Szövetkezet (továbbiakban Szövetkezet) szerződés útján adja birtokba. Minden birtokszerzővel külön-külön szerződést kell kötni, kivéve azokat, akik az ingatlant az osztatlan közös használat kötelezettsége mellett kapják. Az ellenérték törlesztésére 25 évnél hosszabb időt nem lehet engedni. A birtokbahelyezés előtt a birtokszerző az ellenérték legalább 25%-át, az 1936: XXVII. t.-c. 47. §-a (2) bekezdésében biztosított kedvezményekre igényvel bíró birtokszerző pedig a 20%-át köteles a Szövetkezetnek előzetesen lefizetni, a fennmaradó hátralékot pedig annak 3%-os kamatával együtt a szerződésben megállapított idő alatt köteles a Szövetkezetnek törleszteni.

(3) A földművelésügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértőleg a 7. §. alapján megszerzett ingatlanokból csoportos telepítés során juttatottak által fizetendő ellenértéket és ennek fizetési módozatait az (1) és (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérőleg állapíthatja meg.

(4) A jelen rendelet alapján fizetésre kötelezettek tartozásainak nyilvántartását, beszedését és behajtását a Szövetkezet végzi. A Szövetkezet eljárására a 8430/1940. M. E. számú rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) A Szövetkezet a jelen rendelet értelmében beszedett szolgáltatásokat a kincstár javára külön számlán kezeli. Ennek a számlának a terhére kell kifizetni a birtokvesztő javára megállapított megtérítést. Ezt a számlát terhelik a jelen rendelet végrehajtásával kapcsolatos költségek is.

(6) A birtokvesztő javára a földművelésügyi miniszter által a 4. §. alapján megállapított megtérítést a jelen §-ban meghatározott fedezet terhére a pénzügyminiszter által megszabott módozatok szerint a Szövetkezet fizeti ki.

(7) A jelen rendelet végrehajtásával kapcsolatos utalványozás jogát a földművelésügyi miniszter gyakorolja.

10. §.

(1) A jelen rendelet 3. §-a alapján meghagyott, illetőleg az 5. §. (2), (6) és (10) bekezdése alapján szerzett ingatlanok elidegenítésére, megterhelésére, végrehajtás útján értékesítésére és az ilyen ingatlanok tekintetében az államot illető elővásárlási jog gyakorlására, a kimozdításra és visszavásárlásra az 1936: XXVII. t.-c. 54—62. §-ának rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. Az 1936: XXVII. t.-c. 54—62. §-ának rendelkezései az említett ingatlanokra külön telekkönyvi bejegyzés nélkül is kiterjednek. Kimozdításnak akkor is helye van, ha a birtokszerző az okszerű erdőgazdálkodás érdekében meghatározott rendelkezéseket az 1936: XXVII. t.-c. 54. §-ában említett határidő alatt megsérti. A kimozdítást és a megüresedett ingatlan újból való juttatását — az 1936:

XXVII. törvénycikk rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával — ilyen esetben is a földművelésügyi miniszter rendeli el.

(2) Az 5. §. (3)—(5) bekezdése alapján szerzett ingatlanok elidegenítésére, megterhelésére, végrehajtás útján értékesítésére és az ilyen ingatlanok tekintetében az államot illető elővásárlási jog gyakorlására az 1936:XXVII. t.-c. 54. §-ának rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(3) Az 5. §. (3)—(5) bekezdése alapján szerzett ingatlanoknak és a (8) bekezdésben említett, azokkal egybekötött jogoknak házassági, vagyonjogi és öröklési jogi szempontból irányadó jogi minőségét nem változtatja meg az a körülmény, hogy az ingatlant a 9. §. (2) bekezdése értelmében szerződés útján adják birtokba.

11. §.

(1) A földművelésügyi miniszter bejelentési kötelezettséget állapíthat meg azokra — jogutódlás esetében birtokbanlévő jogutódjaikra —, akik a visszacsatolt keleti és erdélyi országrészen a román földbirtok-reform jogszabályai alapján kisajátított ingatlanokból erdőgazdasági ingatlant (használati illetőséget) vagy használati jogot (felülepítményi jogot) vagy haszonvételi (haszonbérleti) jogot szereztek és az ingatlanok birtokában is vannak.

(2) Ha a földművelésügyi miniszter bejelentési kötelezettséget állapít meg és a bejelentéshez okmányok csatolását rendeli el, mindazok, akik ilyen okmányokat birtokukban tartanak, kötelesek az eredeti okmányokat vagy azok hiteles másolatát a bejelentőnek vagy a bejelentéshez csatolás végett a községi előjárásnak (polgármesternek) átadni.

(3) A bejelentéshez szükséges telekkönyvi szemléket a telekkönyvi hatóság a községi előjáróság (polgármester) kérelmére illetékmentesen állítja és adja ki.

12. §.

A földművelésügyi miniszter a szükséghez képest rendelettel szabályozza, hogy erdőbirtokossági és legeltetési társulatok, továbbá az olyan birtokosságok, amelyek az 1935:IV. törvénycikk, illetve 1913:X. törvénycikk értelmében erdőbirtokossági, illetve legeltetési társulattá kötelesek alakulni, a volt cseh-szlovák állam, a volt jugoszláv állam vagy a román állam hatóságai által lefoglalt és átvett, vagy kisajátított erdőgazdasági ingatlanok visszajuttatását miképpen kérhetik. Visszajuttatásnak helye van az előbb említett olyan birtokosság javára is, amelynek működése az idegen uralom ideje alatt megszűnt. A földművelésügyi miniszter az ilyen közösségek újramegalakításának szabályait az 1935:IV. törvénycikk, illetve 1913:X. törvénycikk rendelkezéseitől eltérően állapíthatja meg. Olyan személyek használati illetőségét, akik visszajuttatásban az 5. §. (3)—(5) és (9) bekezdése értelmében nem részesülhetnek, a földművelésügyi miniszter olyanoknak juttathatja, akiknek a juttatást közérdekű szempontok indokolják.

13. §.

(1) A 11. §-ban említett bejelentések, a 6. §. értelmében előterjesztett megerősítési, illetőleg visszajuttatásai és juttatási kérelmek, valamint az egyébként rendelkezésre álló adatok alapján az ingatlan fekvése szerint illetékes erdőigazgatóság az államra szállt erdőgazdasági ingatlanok mikénti felhasználása, valamint a kisajátítást szenvedett által a visszajuttatás, illetőleg juttatás iránt előterjesztett kérelmek tárgyában javaslatot készít és közli az érdekeltekkel.

(2) A javaslat ellen bármely érdekelt legkésőbb a javaslat postára adásától számított 30 nap alatt észrevételeket tehet.

(3) Az észrevételezési határidő eltelte után az erdőigazgatóság a javaslatot az érdekeltekre is kiterjedő jelentés kíséretében a földművelésügyi miniszterhez terjeszti fel. Az erdőigazgatóság javaslata alapján a földművelésügyi miniszter határoz.

14. §.

(1) Mindazok, akiknek a jelen rendelet hatálya alá eső erdőgazdasági ingatlan van a birtokukban, kötelesek a birtokukban lévő erdőgazdasági ingatlanokat (alkotórészeit és tartozékait) mindaddig, amíg a földművelésügyi miniszter határozata alapján az ingatlanokat tőlük át nem veszik, a rendes gazda gondosságával fenntartani, a szokásos gazdasági munkálatokat a gazdálkodás eddigi rendje szerint elvégezni. Az állami főhatalom változása után foganatosított fahasználat eredményének elszámolására és az elszámolás ellenőrzésére a visszacsatolt felvidéki és kárpátaljai erdőgazdasági ingatlanok tekintetében is a 200/1942. M. E. számú rendelet irányadó. A fakitermelésből általában az erdei haszonvételekből befolyt és a költségek levonása után fennmaradó összeget az összes visszacsatolt területeken lévő erdők után a Szövetkezet külön számlájára kell befizetni. A jelen §. rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni azokra a volt erdőkre is, amelyek ezidőszert nem állanak erdőgazdasági művelés alatt (2. §.).

(2) A 200/1942. M. E. számú rendelet 1. §-a értelmében nyitott letéti csekszámlára közigazgatási letétként elhelyezett összegeket a m. kir. erdőigazgatóságok ugyancsak a Szövetkezet külön számlájára utalják át, az esetleg még letétbe nem helyezett összegeket pedig az érdekeltek ugyancsak a Szövetkezet külön számlájára kötelesek befizetni.

(3) Ha az érdekeltek a jelen §-ban, a 200/1942. M. E. számú rendeletben és a végrehajtása kapcsán felmerült kérdések szabályozása tárgyában a földművelésügyi miniszter által a belügy- és igazságügy-, valamint a vallás- és közoktatásügyi miniszterekkel egyetértően kiadott 85.574/1942. F. M. számú rendeletben előírt befizetési kötelezettségüknek nem tettek eleget, az összeget az erdőigazgatóság írásbeli felhívásának eredménytelensége esetén az erdőigazgatóság által kiállított hátraléki kimutatás alapján közzadók módjára kell behajtani.

15. §.

(1) A volt cseh-szlovák állam és a volt jugoszláv állam földbirtokpolitikai rendelkezései során földbirtokpolitikai célra lefoglalt erdőgazdasági ingatlanokra a telekkönyvbe bejegyzett elidegenítés és terhelési tilalmak, valamint az egyéb hasonló természetű korlátozásokat tartalmazó telekkönyvi feljegyzések, ha az ingatlant a volt cseh-szlovák állam vagy a volt jugoszláv állam át nem vette, illetőleg fel nem használta, a jelen rendelet hatálybalépésétől számított öt év eltelte után megszűnnek és azokat a tulajdonos kérelmére törölni kell. Az öt év eltelte előtt is törölni kell az említett korlátozásokra vonatkozó telekkönyvi feljegyzéseket, ha a földművelésügyi miniszter a törléshez hozzájárul.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott határidő alatt — hacsak időközben a törléshez hozzájárult — a földművelésügyi miniszter elrendelheti a lefoglalt ingatlan átvételét telepítési, honvédelmi vagy az 1935: IV. t.-c. 212. §-ának a) és b) pontjaiban említett természetvédelmi célok kielégítésére, avagy a kincstár tulajdonában lévő erdők határának célszerű kikerekítésére. Átvételnek legfeljebb olyan mértékben van

helye, amilyen mértékben az illető állam földbirtokpolitikai jogszabályai értelmében is helye lett volna. A kártalanítás tekintetében a jelen rendelet 8. §-a (1) bekezdésének rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(3) A telekkönyvben a román állam földbirtokpolitikai rendelkezései során feljegyzett kisajátítási jogot a kisajátítás alól a főhatalom változása előtt jogerősen mentesített ingatlanokról a telekkönyvi hatóság a telekkönyvi érdekelt kérésére törli.

16. §.

A jelen rendelet alkalmazásának nem akadályos olyan megállapodás, amelyet az ingatlan tekintetében a kisajátítást szenvedett a birtokvesztővel az ingatlan fekvése szerinti terület visszacsatolása, illetőleg visszafoglalása után kötött:

17. §.

A jelen rendelet alkalmazása szempontjából annak megállapításában, hogy ki a nem-zsidó és ki a zsidó, továbbá a kereskedelmi társulatokra, egyesületekre és egyéb jogi személyekre vonatkozóan is az 1942: XV. t.-c. 1. §-ának rendelkezései az irányadók.

18. §.

(1) Amennyiben cselekménye súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és pénzbüntetéssel büntetendő az:

a) aki avégből, hogy magának vagy másnak előnyösebb elbánást biztosítson, vagy jogviszonyainak rendezését megnehezítse, illetve megghiúsítsa, a jelen rendelet végrehajtása során eljárásra hivatott hatóság elé valótlan adatokat terjeszt;

b) aki a földművelésügyi miniszter által megszabott bejelentési kötelezettségének (11. §.) nem vagy nem a meghatározott időben tesz eleget;

c) aki a román földbirtokreform végrehajtásával kapcsolatban birtokába jutott hivatalos iratokat, térképeket és más okiratokat a 11. §. (2) bekezdésének rendelkezése ellenére nem adja át az erdőigazgatóságnak, illetőleg a 11. §. (2) bekezdése szerint a bejelentésre kötelezetteknek;

d) aki a 14. §-ban meghatározott kötelezettségét megszegi.

(2) A pénzbüntetésre az 1928: X. törvénycikk rendelkezései irányadók.

(3) Kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, mint rendőri büntetőbírósnak hatáskörébe tartozik. Az 1929: XXX. t.-c. 59. §-a (1) bekezdésének 3. pontjában foglalt rendelkezés szempontjából szakminiszternek a földművelésügyi minisztert kell tekinteni.

19. §.

Ez a rendelet kihirdetésének napján lép hatályba, a végrehajtásához esetleg szükséges szabályokat a földművelésügyi miniszter az érdekelt miniszterekkel egyetértve rendelettel állapítja meg.

Budapest, 1943. évi január hó 12-én.

Kállay Miklós s. k.
m. kir. miniszterelnök.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 124.000/1943. számú rendelete a visszacsatolt területeken végrehajtott földbirtokrendezéssel kapcsolatos kérdéseknek az erdőgazdasági ingatlanok tekintetében való szabályozására vonatkozó 970/1943. M. E. számú rendelet végrehajtása tárgyában.*)

A 970/1943. M. E. számú rendelet (a következőkben: R.) 19. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §.

(1) Mindazok, akik a visszacsatolt keleti és erdélyi országrészen az Erdélyre, Bánátra, Körösvidékre és Máramarosra vonatkozó román földbirtokreform jogszabályai (1921. évi június 23. napján kelt és július 30. napján kihirdetett román törvény), valamint az ezt kiegészítő és módosító, úgyszintén egyes esetekben önállóan rendelkező külön jogszabályok alapján kisajátított erdő, erdőhöz tartozó egyéb és havas (továbbiakban: erdőgazdasági ingatlanokból hatósági rendelkezés vagy a román hatóságok által birtokbahelyezettől szerződés útján szereztek ingatlant (használati illetőséget), úgyszintén ezeknek akár közvetlen, akár későbbi jogutódai bármely címen (tulajdon, haszonélvezet, javadalom, tényleges birtoklás) birtokolják az ingatlant (az alábbiakban röviden: birtokszerzők) kötelesek az ingatlant a jelen rendeletnek megfelelően (1. nyomtatvány) az 1943. évi április hó 30. napjáig bejelenteni.

(2) Az ingatlanok fekvése szerint illetékes községi előljáróság (polgármester) köteles az (1) bekezdésben megszabott határidőig bejelenteni azokat az erdőgazdasági ingatlanokat, amelyeket a román állam az (1) bekezdésben említett módon szerzett meg, de tulajdoni juttatással ki nem osztott, hanem állami kezelésben tartott vagy haszonbérletek útján hasznosított (2. nyomtatvány).

(3) Mindazok, akik a román állam által az (1) bekezdésben említett módon szerzett és az állam tulajdonában maradt erdőgazdasági ingatlanra a román hatóság rendelkezése alapján, úgyszintén az 1940. évi augusztus 30. napja előtt kötött jogügylet alapján, vagy bármely más jogcímen használati jogot (felülépítményi jogot), vagy haszonvételi (haszonbérleti) jogot szereztek, kötelesek ezt a jelen rendeletnek megfelelően (3. nyomtatvány) az (1) bekezdésben megszabott határidőig bejelenteni.

(4) Mindazok, akikről a Magyar Szent Koronához visszacsatolt felvidéki, kárpátaljai, keleti és erdélyi, valamint délvidéki területeken a cseh-szlovák, a román, illetőleg a jugoszláv földbirtokreform végrehajtása során erdőgazdasági ingatlant lefoglaltak és átvettek vagy kisajátítottak, úgyszintén az ilyen személyek közvetlen vagy későbbi jogutódai (továbbiakban: kisajátítást szenvedettek), ha az ingatlanok egészen vagy részben való visszajuttatását, illetőleg juttatását kéri, kötelesek kérelmüket a jelen rendeletnek megfelelően (4. nyomtatvány) ugyancsak az (1) bekezdésben megszabott határidőig bejelenteni.

(5) A visszacsatolt Felvidéken a cseh-szlovák földbirtokpolitikai törvények értelmében lefoglalt ingatlanok birtokosa ugyancsak a fenti határidőben köteles bejelenteni azokat az erdőgazdasági ingatlanokat, amelyeket tőle vagy jogelődjétől a cseh-szlovák állam, Földhivatal vagy egyéb hatóság (a továbbiakban: Földhivatal) a cseh-szlovák jogszabályok alapján a) lefoglalt, de még át nem vett; b) lefoglalt, másoknak juttatott, de egyelőre még az átengedésre kötelezettnek a birtokában

*) Megjelent a „Budapesti Közlöny” 1943. évi febr. 19-i 40. számában.

hagyott. Be kell jelenteni továbbá azokat az erdőgazdasági ingatlanokat (esetleg ingatlanrészeket), amelyeket a Földhivatal a cseh-szlovák jogszabályok (1919. évi április 16. napján kelt 215. számú törvény 3., 11. §-ai, valamint az 1920. évi január 30. napján kelt 81. számú törvény 20. §-a) alapján a lefoglalás alól a régi tulajdonos javára mentesített (5. nyomtatvány).

(6) A visszacsatolt Délvidéken a jugoszláv földbirtokpolitikai jogszabályok értelmében kisajátított ingatlan birtokosa ugyancsak a fenti határidőben köteles bejelenteni azokat az erdőgazdasági ingatlanokat, amelyeket tőle a jugoszláv jogszabályok alapján a hatóság a) kisajátított, de még át nem vett; b) kisajátított, másoknak juttatott, de egyelőre még a kisajátítást szenvedettnek a birtokában hagyott. Be kell jelenteni továbbá azokat az erdőgazdasági ingatlanokat (esetleg ingatlanrészeket) is, amelyeket a hatóság a jugoszláv földbirtokpolitikai jogszabályokban a kisajátítás alól mentesítendő területnél nagyobb, úgynevezett tágabb és legtágabb mértékben mentesített (6. nyomtatvány).

(7) A jelen §-ban meghatározott bejelentési kötelezettség akkor is fennáll, ha a tulajdonjogban beállott változás a telekkönyvben még nincs bejegyezve.

(8) Kisajátítást szenvedett vagy birtokszerző erdőbirtokossági (legettetés) társulatok bejelentésének megszerkesztésében a területileg illetékes m. kir. erdőfelügyelőség közreműködni köteles.

2. §.

(1) Az ingatlanok fekvése szerint illetékes községi előljáróság (polgármester) köteles a bejelentést megtenni az 1. §. (1), (3), (5) és (6) bekezdése alá eső azokra az ingatlanokra:

a) amelyek gondozás nélkül maradtak, tekintet nélkül arra, hogy az ingatlanok kinek a nevében állnak és abban az esetben is, ha azokat ideiglenes intézkedés alapján valaki használja;

b) amelyek tekintetben a bejelentésre kötelezett a jelen rendelet rendelkezéseinek megfelelő bejelentés megtételét akár hibájából, akár hibáján kívül elmulasztja.

(2) Ha a bejelentést az 1. §. (1), (3), (5) és (6) bekezdése alá eső ingatlanra vonatkozóan az 1. §. szerint bejelentésre kötelezett vétkesen elmulasztja, a községi előljáróság (polgármester) a bejelentéssel egyidejűleg a bejelentésre kötelezett ellen a bejelentés elmulasztása miatt a kihágási eljárás megindítása végett feljelentést tesz. A kihágási eljárás során a közigazgatási hatóság, mint rendőri büntetőbíróóság a vétkesnek talált felet a felmerült költségek megfizetésében is elmarasztalja.

3. §.

(1) A bejelentést a renDELETEZ mellékelt mintáknak megfelelő, a községi előljáróságnál (polgármesternél) beszerezhető nyomtatványokon kell megtenni és az ingatlan fekvése szerint illetékes községi előljárósághoz (polgármesterhez) kell beadni. A községi előljáróság (polgármester) a bejelentéshez szükséges nyomtatványokat az ingatlan fekvése szerint illetékes m. kir. erdőigazgatóságtól szerzi be.

(2) A községi előljáróság (polgármester) a 2. §. (1) bekezdésében meghatározott bejelentéshez ugyancsak a megfelelő (1., 3., 5. és 6.) nyomtatványokat használja. Ezeket a bejelentéseket a községi előljáróság (polgármesteren) írja alá.

(3) A bejelentési kötelezettség szempontjából az ingatlanok a lefoglaláskor, illetőleg a kisajátítás idejében meglévő művelési ága az irányadó. A lefoglaláskor, illetőleg a kisajátításkor erdőgazdaságilag

művelt ingatlant minden esetben, tehát még akkor is be kell jelenteni, ha a művelési ágnek időközi tényleges megváltozása a kataszterben és a telekkönyvben is át van már vezetve. Azt az erdőt, amelyet a lefoglaláskor, illetőleg a kisajátításkor mezőgazdaságilag műveltek, nem kell bejelenteni még abban az esetben sem, ha a művelési ág változását utóbb a kataszterben, a telekkönyvben és az erdők törzskönyvében át is vezették.

(4) Ha az erdőingatlant mezőgazdasági használatra juttatták, illetőleg a juttatás vagy ingatlanszerzés óta a hatóság az erdőingatlan művelési ágának megváltozását engedélyezte, az engedély becsatolása mellett be kell jelenteni, hogy:

a) a juttatási rendelet (művelési ágváltozási engedély) milyen művelési ágváltozást (telek, kert, szántó, rét, szőlő, legelő) engedélyezett;

b) a juttatás (ingatlanszerzés) faállománnyal együtt vagy anélkül történt;

c) a művelési ágváltozás faállomány kiirtásával részben vagy egészben megtörtént-e már, avagy csak a faállományt használták ki teljesen vagy részlegesen, tarvágással vagy ritkítással;

d) a még részben vagy egészben lábonálló faállománynak átlagosan mennyi a kora és melyek a fafajai;

e) mennyi volt a kihasznált terület kiterjedése, fatömege és a ki-termelt fa értéke.

4. §.

(1) Ingatlanszerzés bejelentéséhez (1. nyomtatvány) mellékelni kell az ingatlanra vonatkozó telekkönyvi betét (telekjegyzőkönyv) A., B. és C. lapjának mind a fennálló, mind a törölt tételeit feltüntető magyar nyelvű kivonatát.

(2) A bejelentéshez ezenfelül eredetiben vagy hitelesített másolatban, a községi elöljáróság (polgármester) igazoló záradékával ellátott magyar nyelvű fordítással együtt mellékelni kell:

a) a juttatási határozatot illetőleg az ingatlanszerzést jóváhagyó hatósági határozatot vagy az ezekre vonatkozó telekkönyvi végzést, valamint a juttatási illetőleg vételárt igazoló okmányt;

b) azokat az okmányokat (szerződéseket, nyugtákat, elismervényeket stb.), amelyek hiteltérdemlően bizonyítják, hogy a bejelentésre kötelezett vagy jogelődje az ingatlanért a hatóságnak vagy a korábbi tulajdonosnak akár közvetlenül, akár közvetve a vételár tőkeösszegének törlesztéseként valósággal készpénzben mennyit fizetett ki;

c) a jelzálogos hitelezők és egyéb érdekelték követelésére, valamint az ingatlanra fordított szükséges és hasznos beruházásokra vonatkozó iratokat;

d) a hatósági rendeletet, amelyben az erdőingatlan művelési ágának megváltoztatására, vagy a rendes gazdálkodás kereteit meghaladó fahasználatra adott engedélyt;

e) a kiirtásra vagy kihasználásra engedélyezett faállomány értékesítésére vonatkozó okmányokat;

f) az ingatlanokkal együtt szerzett víz-, rév-, vám-, malom- és egyéb jogokra vonatkozó okmányokat;

g) az ingatlanra vonatkozóan elemi kár esetére kötött biztosítási szerződést.

(3) Ha a hatóság az erdőgazdasági ingatlant mezőgazdasági használatra egy határozattal, azonos feltételek mellett több személynek ingatlaneldarabolás útján juttatta, a birtokbahelyezési határozatot és ha az ingatlanrész még nincsen a telekkönyvben a birtokbahelyezettnek nevére bekebelezve, a telekkönyvi kivonatot is, csak egy bejelentéshez

kell mellékelni, a többi bejelentésben pedig csupán utalni kell arra a bejelentésre, amelyikhez az említett okiratokat mellékeltek.

5. §.

(1) Az 1. §. (2) bekezdésében említett erdőgazdasági ingatlanok bejelentéséhez (2. nyomtatvány) mellékelni kell az ingatlanra vonatkozó telekkönyvi betét (telekjegyzőkönyv) A., B. és C. lapjának mind a fennálló, mind a törölt tételeit feltüntető magyarnyelvű kivonatát.

(2) A bejelentéshez ezenfelül eredetiben vagy hitelesített másolatban, a községi előljáróság (polgármester) igazoló záradékával ellátott magyarnyelvű fordítással együtt mellékelni kell:

a) a hatóság kisajátítási vagy vételi határozatát, amelynek alapján az ingatlant birtokbavette és a kisajátítási, illetve vételért igazoló okmányt;

b) ha a mezőgazdasági célra átalakított erdő haszonbérbe van adva, az ingatlan jelenlegi haszonbérletjének a R. kihirdetése napján érvényben lévő haszonbérleti szerződését;

c) az ingatlanokra használati, haszonélvezeti vagy felülepítményi jogot engedélyező hatósági határozatot;

d) az ingatlanokkal együtt kisajátított víz-, vám-, malom- és egyéb jogokra vonatkozó okmányokat.

(3) Ha az előbbi bekezdés b) pontjában említett ingatlant teljesen azonos szerződéssel több személy haszonbérli, a haszonbérlok közös bejelentést tehetnek. A bejelentéshez csatolni kell a haszonbérleti szerződést. Ilyen esetekben a községi előljáróság (polgármester) a haszonbérlokről kimutatást készít.

6. §.

(1) Az 1. §. (3) bekezdésében említett használati jog (felülepítményi jog) vagy haszonvételi (haszonbérleti) jog bejelentéséhez (3. nyomtatvány) mellékelni kell az ingatlanra vonatkozó telekkönyvi betét (telekjegyzőkönyv) A., B. és C. lapjának mind a fennálló, mind a törölt tételeit feltüntető magyarnyelvű kivonatát.

(2) A bejelentéshez ezenfelül eredetiben vagy hitelesített másolatban, a községi előljáróság (polgármester) igazoló záradékával ellátott magyarnyelvű fordítással együtt mellékelni kell:

a) a hatóság határozatát, mellyel a jogot engedélyezte;

b) azokat az okmányokat (nyugtákat, elismervényeket), amelyek hitelt érdemlően bizonyítják, hogy a bejelentésre kötelezett vagy jogelődje a jogért a hatóságnak készpénzben mit fizetett;

c) az ingatlanra fordított szükséges és hasznos beruházásokra vonatkozó iratokat;

d) a hatósági rendeletet, amelyben az erdőingatlan művelési ágának megváltoztatására vagy a rendes gazdálkodás keretét meghaladó fahasználatra adott engedélyt;

e) a kiirtásra vagy kihasználásra engedélyezett faállomány értékesítésére vonatkozó okmányokat.

7. §.

(1) Kisajátítást szenvedett (1. §. (4) bekezdés) a bejelentéshez (4. nyomtatvány) köteles mellékelni az ingatlanra vonatkozó telekkönyvi betét (telekjegyzőkönyv) A., B. és C. lapjának mind a kisajátításig fennállott, mind a törölt tételeit feltüntető magyarnyelvű kivonatát.

(2) A bejelentéshez ezenfelül eredetiben vagy hiteles másolatban, a községi előjáróság (polgármester) igazoló záradékával ellátott magyar nyelvű fordítással együtt mellékelni kell:

a) az ingatlan átvételére, illetőleg kisajátítására vonatkozó hatósági határozatot vagy a vonatkozó telekkönyvi végzést, valamint az átvételt, illetőleg kisajátítást igazoló okmányt;

b) azokat az okmányokat, amelyek hiteltermelően bizonyítják, hogy a bejelentésre kötelezett az átvett, illetőleg kisajátított ingatlan fejében kártalanítás címén milyen összeget kapott;

c) az ingatlanokkal együtt kisajátított víz-, rév-, vám-, malom- és egyéb jogokra, valamint az ingatlan a kisajátításkor terhelő kegyúri kötelezettségekre vonatkozó okmányokat;

d) azokat az okmányokat, amelyekkel a bejelentő elvesztett tulajdonjogát, illetőleg azt igazolja, hogy a volt tulajdonos jogán a kérelmét mint örökös vagy egyébként jogosult előterjesztheti;

e) azokat az okmányokat, amelyekkel a kisajátítást szenvedett, vagy jogutódja igazolja, hogy nem esik az 1942:XV. t.-c. 1. §-ának rendelkezései alá.

(3) Azok az erdőbirtokossági (legeltetési) társulatok, amelyekből az ingatlanokat csak részben sajátították ki, a jelen §. (2) bekezdésének a)–d) pontjaiban említett okmányokon felül kötelesek mellékelni a jelenleg érvényben lévő névjegyzéket is és az erdőfelügyelőség közreműködésével egybeállított jegyzékét azoknak a társulati tagoknak, akik az 1942:XV. t.-c. 1. §-ának hatálya alá esnek, illetőleg olyan nem magyar állampolgárok, akik a magyar állampolgárságukat nem a trianoni szerződés következtében veszítették el.

(4) Azok az erdőbirtokossági (legeltetési) társulatok pedig, amelyekből az ingatlanokat teljes egészükben kisajátították s ennek következtében a működésük az idegen uralom ideje alatt megszűnt, a jelen §. (2) bekezdésének a)–d) pontjaiban említett okmányokon felül kötelesek mellékelni a kisajátítás előtt érvényben volt névjegyzéket, valamint azoknak a névjegyzékét, akik annak alapulvételével ezidőszertig jogosultak és az erdőfelügyelőség közreműködésével egybeállított jegyzékét azoknak a társulati tagoknak, akik a jelenlegi jogosultak közül az 1942:XV. t.-c. 1. §-ának hatálya alá esnek, illetőleg olyan nem magyar állampolgárok, akik a magyar állampolgárságukat nem a trianoni szerződés következtében veszítették el.

3. §.

(1) Az 1. §. (5) bekezdésében említett ingatlanok bejelentéséhez (5. nyomtatvány) mellékelni kell az ingatlanra vonatkozó telekkönyvi betét (telekjegyzőkönyv) A., B., és C. lapjának még fennálló tételeit feltüntető magyar nyelvű kivonatát.

(2) A bejelentéshez ezenfelül eredetiben, vagy hitelesített másolatban, a községi előjáróság (polgármester) igazoló záradékával ellátott magyar nyelvű fordítással együtt mellékelni kell:

a) a Földhivatal lefoglalási, juttatási, mentesítési határozatát és ha már megállapítást nyertek, a juttatási, illetőleg kártalanítási árt igazoló okmányt;

b) a cseh-szlovák illetékes hatóság rendeletét, amelyben az erdőingatlan művelési ágának megváltoztatására, faállományának teljes vagy részleges kihasználására adott engedélyt;

c) a jelzálogos hitelezők és egyéb érdekelték követelésére vonatkozó iratokat.

9. §.

(1) Az 1. §. (6) bekezdésében említett ingatlanok bejelentéséhez (6. nyomtatvány) mellékelni kell az ingatlanra vonatkozó telekkönyvi betét (telekjegyzőkönyv) A., B. és C. lapjának még fennálló tételeit feltüntető magyaryelvű kivonatát.

(2) A bejelentéshez ezenfelül eredetiben, vagy hitelesített másolatban, a községi előljáróság (polgármester) igazoló záradékával el látott magyaryelvű fordítással együtt mellékelni kell:

a) a jugoszláv hatóság kisajátítási, mentesítési, juttatási határozatát és ha már megállapítást nyertek, a kisajátítási, illetőleg juttatási árt igazoló okmányt;

b) a jugoszláv illetékes hatóság rendeletét, amelyben az erdő- ingatlan művelési ágának megváltoztatására, faállományának teljes vagy részleges kihasználására adott engedélyt;

c) a jelzálogos hitelezők és egyéb érdekelték követelésére vonatkozó iratokat.

10. §.

Ha a rendeletben felsorolt hivatalos iratok és más okiratok bármely oknál fogva harmadik személyek kezében vannak, ezek a harmadik személyek kötelesek az okmányokat (hítlés másolatokat) a bejelentéshez való csatolás végett átadni a községi előljárásnak (polgármesternek).

11. §.

A községi előljáróság (polgármester) bejelentéséhez szükséges telekkönyvi kivonatot a telekkönyvi hatóság a községi előljáróság (polgármester) kérelmére illetékmentesen állítja és adja ki.

12. §.

(1) Azok az erdőbirtokossági (legeltetési) társulatok, amelyktől az ingatlanokat csak részben sajátították ki, illetőleg vették át, kötelesek a jelen rendelet megjelenésétől számított tizenöt nap alatt rendkívüli közgyűlést tartani.

(2) A közgyűlésen a nem zsidó társulati tagok közül a választmány eddigi tagjain felül még három tagot választanak a választmányba a visszajuttatás körüli teendők végzésére. Az így kiegészített választmány megállapítja, hogy a társulati tagok névjegyzéke teljes-e s ha nem volna teljes, javaslatot készít a megfelelő kiegészítésére. Az erdőfelügyelőség közreműködésével egybeállítja a jegyzéket azoknak a társulati tagoknak, akik az 1942:XV. t.-c. 1. §-ának hatálya alá esnek, vagy olyan nem magyar állampolgárok, akik a magyar állampolgárságukat nem a trianoni szerződés következtében veszítették el. A névjegyzékbe és a külön jegyzékbe fel kell venni a tagok nevét, lakását, használati illetőségét és a közgyűlésen gyakorolható — illetőségük nagyságához igazodó — szavazatuk számát.

(3) Ezután az elnök három nap alatt újabb rendkívüli közgyűlést hív egybe, bemutatja a kiegészített névjegyzéket, valamint a nem magyar állampolgár és a zsidó társulati tagok jegyzékét; a közgyűlés a névjegyzék megállapítása tárgyában határoz.

(4) Ennek megtörténte után az elnök a közgyűlés határozatát, a kiegészített névjegyzéket és a különjegyzéket a községhezán (város-házán) a községi előljáróság (polgármester) útján 15 napig közzemlére teszi és ennek idejét a helyben szokásos módon közhírré téteti.

(5) Mind a névjegyzékkel, mind a különjegyzékkel szemben az érdekelték legkésőbb a közzemléretétel utolsó napját kövttő 3 nap

alatt észrevételeket tehetnek, az észrevételeket az erdőbirtokossági társulat választmánya az azokra vonatkozó nyilatkozatával együtt a 7. §. (3) bekezdésében említett bejelentéshez köteles csatolni.

(6) A községi (városi) előljáróság (polgármester) köteles mind a közgyűlési határozatokat, mind a névjegyzéket, mind a külön jegyzéket, valamint a hirdetményt szabályszerűen záradékolni.

(7) Mind a két rendkívüli közgyűlés a jelenlevő társulati tagok számára való tekintet nélkül határozatképes.

(8) A második rendkívüli közgyűlésnek arról is határoznia kell, hogy a társulat mely ingatlanok visszajuttatását kéri.

(9) Ha az erdőbirtokossági (legeltetési) társulattól az ingatlanokat teljes egészében kisajátították s ennek következtében a működése az idegen uralom ideje alatt megszűnt, a községi előljáróság (polgármester) a megszűnt társulat volt tagjait, illetőleg azok jogutódait közgyűlésre hívja egybe; a közgyűlés a volt tagok közül ideiglenes elnököt s az elnök mellé három tagot választ a visszajuttatási eljárással kapcsolatos tennivalók végzésére. Nem szavazhat és nem választható olyan tag, akit a (2) bekezdésben említett külön jegyzékbe kell felvenni. Az intézőbizottság szerzi be, illetőleg készíti elő a jelen rendelet 7. §-ának (4) bekezdésében említett névjegyzéket, valamint az erdőfelügyelőség közreműködésével a külön jegyzéket s közszemléretétel végett bemutatja a községi előljáróságnak (polgármesternek). Egyébként ilyen esetben is az (1)—(8) bekezdés rendelkezései szerint kell eljárni.

(10) Ennek a §-nak rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell olyan közös birtokosságokra is, amelyek az 1935:IV. törvénycikk, illetőleg az 1913:X. törvénycikk értelmében erdőbirtokossági, illetőleg legeltetési társulattá kötelesek alakulni.

13. §.

(1) A községi előljáróság (polgármester) az 1. §. alapján tett bejelentéseket a kisajátítást szenvedett volt tulajdonos gyűjtőneve alatt csoportosítja; a bejelentéseket kiegészíti a mellékelt mintákon megszabott hivatalos adatokkal; a bejelentéseket összesítő kimutatásokba foglalja s a bejelentésekkel, valamint a becsolt okmányokkal együtt legkésőbb az 1943. évi május hó 15. napjáig megküldi a területileg illetékes m. kir. erdőigazgatóságnak, az összesítő kimutatások 1-1 külön példányát pedig a Földbirtokrendezés Pénzügyi Lebonyolítására Alakult Szövetkezetnek (Budapest, V., Géza-u. 2.).

(2) Az erdőigazgatóságok a bejelentéseket a lefoglalás, illetőleg kisajátítás előtti birtokegységenként csoportosítják, amennyiben szükséges, helyszíni szemle alapján is ellenőrzik s a hiányos bejelentések pótlásáról gondoskodnak.

(3) Ha a lefoglalt, illetőleg kisajátított, de még át nem vett ingatlan tulajdonosa az 1942:XV. t.-c. 1. §-ának hatálya alá tartozik, az erdőigazgatóság a bejelentéseket a 15. §. (1) bekezdésében meghatározott eljárás és a 17 §-ban említett javaslatétel mellőzésével haldéktalanul felterjeszti a földművelésügyi miniszterhez.

14. §.

(1) Az erdőigazgatóságok a bejelentések, valamint az egyébként rendelkezésre álló adatok alapján javaslatot készítenek a birtokszerzők megerősítése és a birtokvezetőknek járó térítési összeg megállapítása tárgyában. Javaslatukat az érdekeltekkel közlik, a községi előljáróság (polgármester) útján tizenöt napig közszemlére teszik és annak idejét a helyben szokásos módon közhírré tétetik.

(2) A javaslat ellen bármely érdekelt legkésőbb a közszemléretétel utolsó napját követő három nap alatt észrevételeket tehet. Az észrevételeket írásban kell a községi előljárásnál (polgármesternél) beadni. Szóval is előadhatja észrevételeit az aki írni nem tud; a szóval előterjesztett észrevételeket a községi előljáráóság (polgármester) jegyzőkönyvbe foglalja.

(3) Az észrevételezési határidő eltelte után a községi előljáráóság (polgármester) az észrevételeket, a közszemléretételt igazoló záradékkal ellátott javaslattal együtt az erdőigazgatóságnak megküldi; az erdőigazgatóság a javaslatot az észrevételekre is kiterjedő jelentés kíséretében a földművelésügyi miniszterhez terjeszti fel s a jelentésében megadja a szükséges adatokat azoknak az ingatlanoknak az értékeléséhez, amelyekben a birtokszerzőket meg kell erősíteni.

15. §.

(1) Az erdőigazgatóságok a 14. §-ban említett javaslataik közlésével egyidejűleg kitézik a magyar államra szálló erdőgazdasági ingatlanoknak a birtokvesztőktől való átvételére az átvételi eljárás megkezdésének helyét és idejét s erről a kisajátítást szenvedett, illetőleg jogutódját, a területileg illetékes hadtestparancsnokságot, a kegyúri teherrel érdekelt egyházat, valamint az ingatlan fekvése szerint illetékes községi előljáráóság (polgármestert) is értesítik. Az értesítéssel együtt a hadtestparancsnokságnak meg kell küldeni az illető községben fekvő, még át nem vett ingatlanokra vonatkozó bejelentéseket (1. §. (5) és (6) bekezdése, 190/1942. M. E. számú rendelet 1. §. (3) bek.) is.

(2) A birtokvesztő javára javasolt térítési összeg tekintetében a 14. §. (2) bekezdése alapján tett észrevétel az ingatlanok a magyar állam tulajdonába való átvételét nem akadályozza.

(3) Az államra szálló erdőgazdasági ingatlanok átvételéről jegyzőkönyvet kell felvenni.

(4) Az ingatlanok tehermentesen, de a telki szolgálomak épségben maradásával szállnak át az államra. A jelzálogos hitelezők és más érdekelték biztosításának tekintetében — amennyiben a birtokvesztő javra megtérítés állapítottat meg, — az 1936: XXVII. t.-c. 31—36. §-ait kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a haszonbérleti szerződés megszűnése miatt a haszonbérlőnek kártalanítás nem jár.

16. §.

(1) A területileg illetékes hadtestparancsnokság az ingatlan átvételének napjától számított harminc nap alatt pontos vázlatrajz és megjelölés mellett köteles közölni az erdőigazgatósággal azokat az ingatlanrészeket, amelyek honvédelmi célok kielégítésére szükségesek. Ugyancsak ebben a határidőben köteles közölni az adatbejelentések visszaküldése mellett azokat az ingatlanrészeket is, amelyek a lefoglalt, illetőleg kisajátított, de át nem vett ingatlanokból szükségesek honvédelmi célok kielégítésére.

(2) Ha a hadtestparancsnokság bejelentésében a honvédelmi célokra igényelt terület nincs pontosan megjelölve, az erdőigazgatóság megfelelő pótlás végett haladéktalanul visszaküldi az igénybejelentést.

(3) Az 1935:IV. t.-c. 212. §-ának a) vagy b) pontjában említett természetvédelmi célok kielégítésére avagy a kincstár tulajdonában lévő erdők határának célszerű kikerekítésére szükséges területszűkítés az erdőigazgatóságok készítik el az igénylést és a vázlatrajzot.

(4) A kegyúri teherre az egyházi főhatóságnak ugyancsak az (1) bekezdésben megszabott határidőben kell megegyezni a kisajátítást

szenvedettel. Ha nem tudnak megegyezni, az egyháznak ezt a határnapot követő 15 nap alatt pontos vázlatrajz és megjelölés mellett kérni kell az erdőigazgatóságtól a kegyúri teher megváltása fejében a R. 5. §-ának (3) bekezdése értelmében az érdekelt kisajátítást szenvedett kegyúrnak visszajuttatandó ingatlanokból megfelelő ingatlan kihasítását. Ha mód van rá, az egyház a kegyúrnak a R. 5. §-ának (3) bekezdése értelmében visszajuttatandó ingatlanai közül elsősorban a mezőgazdasági ingatlanából, másodsorban pedig az erdőgazdasági ingatlanából kártalanítandó, feltéve, hogy a kegyúri terhek fejében járó erdőrészek természetben leendő kihasítása erdőgazdasági érdekebe nem ütközik. Ha az ingatlannal való kártalanítására nincs lehetőség, az egyházat készpénzzel kell kártalanítani.

17. §.

(1) A kisajátítást szenvedettek bejelentésiben foglalt visszajuttatási és juttatási kérelmek, a 16. §-ban említett bejelentések, valamint az egyébként rendelkezésre álló adatok alapján az erdőigazgatóságok a kisajátítást szenvedettek részére visszajuttatandó, illetőleg juttatható ingatlanokra nézve legkésőbb az 1943. évi augusztus hó 30. napjáig kötelesek javaslataikat előkészíteni.

(2) A javaslatban:

1. a telekkönyvi helyrajzszámok feltüntetésével pontosan meg kell határozni azokat az ingatlanrészeket, amelyek:

a) honvédelmi célra;

b) az 1935:IV. t.-c. 212. §-ának a) vagy b) pontjában említett természetvédelmi célok kielégítésére, avagy

c) a kincstár tulajdonában lévő erdők határának célszerű kikerekítésére szükségesek;

d) a kisajátítást szenvedett részére visszajuttatandó, illetőleg juttatható ingatlanra értékarány szerint eső kegyúri teher megváltása fejében az egyház részére volnának tehermentes tulajdonul átengedendők;

e) a közérdek sérelme nélkül továbbra is mezőgazdasági művelésben volnának meghagyandók;

f) az e) pontban említett ingatlanok közül közérdekű juttatásra volnának megtartandók;

2. meg kell állapítani azt az összeget, amelyet a kisajátítást szenvedett a visszajuttatandó, illetőleg juttatható ingatlan fejében kártalanítás címén kapott, továbbá azt az összeget, amellyel a visszajuttatandó, illetőleg juttatható ingatlan értéke a kisajátítás óta tett beruházások folytán emelkedett, illetőleg, ha ezt az összeget meghaladja a birtokvesztő javára megállapított térítési összeg, ezt a különbözetet, végül fel kell venni a birtokvesztőnek a rendes gazdálkodás kereteit meghaladóan húzott hasznok beszámításával megállapított összeget;

3. fel kell venni az ingatlanok szakszerű kezelésének biztosítására vonatkozó rendelkezéseket;

4. határidőt kell felvenni a továbbra is erdőként művelendő területek újraerdősítésére és az erdőgazdasági üzemterv, illetőleg üzemrendezési terv elkészítésére;

5. meg kell jelölni azokat az ingatlanrészeket, amelyeken a legeltetés átmeneti engedélyezésére a kisajátítást szenvedett az erdőgazdasági érdek sérelme nélkül kötelezni lehet (R. 5. §. (11) bek.);

6. meg kell állapítani a visszajuttatandó ingatlanokon a rendes évi vágások fatömegét, a kisajátítást szenvedett saját szükségletét és a község lakosságának ellátására szükséges tűzifamennyiségét.

(3) A javaslatot ugyancsak az 1943. évi augusztus hó 15. napjáig közölni kell a kisajátítást szenvedettel, a területileg illetékes hadtestparancsnoksággal, az Országos Természetvédelmi Tanáccsal, (Bpest, I., Krisztina-krt. 26.) a kegyúri teherrel érintett egyház főhatóságával, az érdekelt község előljáróságával (polgármesterével), ha pedig a kisajátítást szenvedett erdőbirtokossági társulat, a területileg illetékes község-házán a községi előljáróság (polgármester) útján tizenöt napig közszemlére kell tenni és ennek idejét a helyben szokásos módon közhírré kell tétetni.

(4) A javaslat ellen az abban érdekeltek a javaslat közlését követő naptól számított tizenöt, illetőleg a kisajátítást szenvedett erdőbirtokossági társulatban érdekeltek a közszemléretétel utolsó napját követő három nap alatt észrevételeket tehetnek.

(5) Az észrevételeket az illetékes erdőigazgatóság útján kell benyújtani.

(6) Az erdőigazgatóság az észrevételezési határidő eltelte után a javaslatot az összes iratokkal együtt jelentés kíséretében a földművelésügyi miniszterhez terjeszti fel. A jelentésben ki kell terjeszkedni a javaslat kapcsán benyújtott összes észrevételekre és meg kell adni a szükséges adatokat azoknak az ingatlanoknak az értékeléséhez, amelyeket a kisajátítást szenvedett nem magyar állampolgárnak juttatni lehet, illetőleg honvédelmi vagy természetvédelmi célokra, valamint a kincstári erdők határának kikerekítésére az állam tulajdonában kell megtartani és ki kell terjeszkedni arra is, hogy a kisajátítást szenvedett vagy jogutódja részére visszajuttatandó ingatlan vételárának törlesztésére — figyelemmel az érdekelt tulajdonos anyagi helyzetére és az erdők állapotára — hány év engedélyezését javasolja az erdőigazgatóság.

18. §.

Az erdőigazgatóság javaslata tárgyában a földművelésügyi miniszter határoz; ugyancsak a földművelésügyi miniszter határoz a birtokszerzőknek a megerősítés helyett, a kisajátítást szenvedetteknek pedig a visszajuttatás helyett más ingatlan juttatása, úgyszintén az eljárási költségek tárgyában is.

19. §.

(1) A földművelésügyi miniszter határozata alapján a R.-ben megszabott kötelezettségek teljesítése és az eljárási költségek megfizetése után az ingatlanokat a Földbirtokrendezés Pénzügi Lebonyolítására Alakult Szövetkezet az erdőigazgatóság szakközegének közreműködésével szerződéssel adja birtokba.

(2) A miniszteri határozat végrehajtásában a telekkönyvi eljárásra, a fizetésre kötelezettek tartozásainak nyilvántartására, beszédésére és behajtására a 8430—1940. M. E. számú rendelet rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

20. §.

Az úgynevezett „csiki magánjavak“-hoz tartozó ingatlanokból kisajátított erdőgazdasági ingatlanok tekintetében a jelen rendeletben az érdekelt félre rótt kötelezettségeket a 6010/1941. M. E. számú rendelet értelmében kirendelt zárgondnok köteles teljesíteni, a „csiki magánjavak“-nak visszajuttatott ingatlanokat pedig a „csiki magánjavak“-ideiglenes igazgatótanácsának kell átadni.

21. §.

(1) A R. 14. §-ában említett fakitermelésből és haszonvételekből befolyt, a költségek levonása után fennmaradó összeget az összes visszacsatolt területeken lévő erdőgazdasági ingatlanok után a 9.300. számú „A Földbirtokrendezés Pénzügyi Lebonyolítására Alakult Szövetkezet, Földbirtokreformos erdők számla, Budapest“ elnevezésű csekkszámmlára kell befizetni s az értesítőlap hátlapjára rá kell vezetni a: „II/F. 7. Birtokszervezők által használt erdők jövedelme” jelzést.

(2) A 200/1942. M. E. számú rendelet 1. §-a értelmében nyitott letéti számlára közigazgatási letétként elhelyezett összegeket az erdőigazgatóságok ugyancsak az (1) bekezdésben említett csekkszámmlára utalják át, az esetleg még letétbe nem helyezett összegeket pedig az érdekeltek ugyancsak erre a csekkszámmlára kötelesek az (1) bekezdésben említett megjelölés feltüntetésével befizetni.

22. §.

A jelen rendelet végrehajtása során fel nem használt ingatlanok juttatásáról, valamint a R. 7. §-ában említett telepítésről külön rendelet fog intézkedni.

23. §.

Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntetőrendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és pénzbüntetéssel büntetendő az:

a) aki a jelen rendelet 1. §-a (1), (3), (5) és (6) bekezdéseiben megállapított bejelentési kötelezettségnek nem, vagy nem a meghatározott időben tesz eleget;

b) aki tudva a valóságos helyzetnek részben, vagy egészben meg nem felelő adatokat jelent be;

c) aki a birtokában lévő hivatalos iratokat, térképeket és okiratokat a 10. §. rendelkezése ellenére nem szolgáltatja be a községi előjárásának (polgármesternek);

d) aki a birtokában lévő ingatlant mindaddig, amíg azt tőle át nem veszik, nem tartja fenn a rendes gazda gondosságával, a fahasznalat eredményéről nem, vagy hiányosan számol el és a tiszta jövedelmet a megszabott határidőben nem fizeti be.

(2) A pénzbüntetésre az 1926:X. törvénycikk rendelkezései az irányadók.

(3) A kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak mint rendőri büntetőbírósnak hatáskörébe tartozik. Az 1929:XXX. t.-c. 59. §-a (1) bekezdésének 3. pontjában foglalt rendelkezés szempontjából szakminiszternek a földművelésügyi minisztert kell tekinteni.

24. §.

Ez a rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.
Budapest, 1943. évi február hó 18-án.

báró Bánffy Dániel s. k.
m. kir. földművelésügyi miniszter.

A m. kir. minisztérium 1220/1943. M. E. számú rendelete a zár alá vett anyagkészletek jegyzékének módosítása tárgyában.*

A m. kir. minisztérium a honvédelemről szóló 1939. II. t.-c. 112., 113., 114., 212. és 235. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §. Az egyes anyagkészletek zár alá vételéről szóló 4.570—1940. M. E. számú rendeletnek (Rendeleték Tára 1940. évfolyam 1084. oldal) legutóbb az 540/1942. M. E. számú rendelettel (Rendeleték Tára 1942. évfolyam 106. oldal) megállapított I—IX. számú melléklete helyébe a jelen rendelet I—IX. számú melléklete lép.

Ehhez képest a jelen rendelet mellékleteiben felsorolt anyagkészletek tekintetében kell alkalmazni:

a) a 4.570—1940. M. E. számú rendelet rendelkezéseit;

b) az iparügyi miniszternek a 12.113—1939. M. E. számú rendelet (Rendeleték Tára 1939. évfolyam 1361. oldal) 2. §-a és a 4.570—1940. M. E. számú rendelet 2. §-a alapján kiadott rendeleteiben foglalt rendelkezéseket, feltéve, hogy még nincsenek hatályon kívül helyezve.

Amennyiben az előző bekezdésben említett rendeletben meghatározott határidőt vagy határnapot a rendelet hatálybalépésének napjától kell számítani, a jelen rendelet hatálybalépése előtt zár alatt nem lévő, de a jelen rendelettel zár alá vett anyagkészletek tekintetében a határidőt, illetőleg a határnapot a jelen rendelet hatálybalépésének napjától kell számítani.

A második bekezdésben említett rendeletek alapján kiadott kiszolgáltatási és felhasználási engedélyek továbbra is hatályban maradnak.

A jelen rendelet rendelkezései nem érintik az egyes faanyagkészleteknek a termelőnél zár alá vételéről szóló 980—1942. M. E. számú rendelet hatályát.

2. §. A jelen rendelet a kihirdetésének napján lép hatályba, egyidejűleg a zár alá vett anyagkészletek jegyzékének módosításáról szóló 540—1942. M. E. számú rendelet hatályát veszti.

Budapest, 1943. évi március hó 2-án.

Kállay Miklós s. k.,
m. kir. miniszterelnök.

V. sz. melléklet az 1220—1943. M. E. sz. rendelethez.

Zár alá vett faanyagok.

Sorszám	A cikk megnevezése	A vám-tarifája száma	A zárolt legkisebb mennyiség
504/7	Kőrispalló 50-130 mm vastag	203 a/2	Minden mennyiség
504/8	Kőrisdeszka 4-50 mm vastag	203 a/2	1 m ³
505/7	Diópalló 50-130 mm vastag	203 a/2	1 m ³
506/7	Szilpalló 50-130 mm vastag	203 a/2	1 m ³
506/8	Szildeszka 4-50 mm vastag	203 a/2	1 m ³
550/a	Spanyolnád (keletindiai nád, rotang)	226 }	minden mennyiség
550/b	Fibrisz	217 }	
551/10	Cellulózfa és kőszőrülőfa, fenyőfából	195 c }	minden mennyiség
551/30	Cellulózfa és kőszőrülőfa, lombostából	195 b }	

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1943. évi március hó 5.-i 52. számában.

A m. kir. iparügyi miniszter 14.500/1943. Ip. M. számú rendelete az egyes anyagkészletek bejelentéséről szóló 990/1939. M. E. számú rendelet egyes rendelkezéseinek, valamint a rendelethez mellékelt rendelkezések módosítása tárgyában.*

Az egyes anyagkészletek bejelentéséről szóló 990—1939. M. E. sz. rendelet (Rendeleték Tára 1939. évfolyam 1883. oldal) 6. §-ában, továbbá a közellátásügyi közigazgatás szervezésével kapcsolatos egyes szabályok módosításáról szóló 3.180—1942. M. E. számú rendelet (Rendeleték Tára 1942. évfolyam 902. oldal) 2. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a belügy-, a földművelésügyi, a honvédelmi és a közellátásügyi miniszterrel egyetértve, úgyis mint a kereskedelem- és közlekedésügyi minisztérium vezetésével megbízott miniszter, a következőket rendelem:

1. §. A 990—1939. M. E. számú rendeletnek (az alábbiakban R.) legutóbb a 7.100—1942. Ip. M. számú rendelettel (Rendeleték Tára 1942. évfolyam 495. oldal) megállapított I—IX. számú melléklete helyébe a jelen rendelet I—IX. melléklete lép. Ehhezkepest a jelen rendelet hatálybalépése után a R-en alapuló bejelentéseket a jelen rendelet mellékleteiben felsorolt anyagokra (cikkekre) vonatkozóan a jelen rendeletben foglalt rendelkezések figyelembevételével kell megtenni.

2. §. Az 1. §-ban említett anyagokat (cikkeket) ezentúl a m. kir. Ipari Anyaghivatalhoz (Budapest, II., Fő-u. 69.) kell bejelenteni, mégpedig a jelen rendelet

a) VIII. számú mellékletében felsorolt anyagokat (cikkeket) a továbbiakban is havonként;

b) I—VII. és a IX. számú mellékletében felsorolt anyagokat (cikkeket) naptári negyedévenként, a március, június, szeptember és december hó utolsó napján meglévő állapot szerint a következő hó hetedik napjáig. A negyedévi bejelentést elsőízben az 1943. évi március hó 31. napján meglévő állapot szerint az 1943. évi április hó 7. napjáig kell megtenni.

Az előző bekezdés a) és b) pontjában foglalt rendelkezés nem érinti a R. 2. §-ának d) pontjában foglalt rendelkezést.

3. §. A bejelentést a jelen rendelet mellékleteiben felsorolt anyagokra (cikkekre) vonatkozóan külön erre a célra szolgáló űrlapon négy példányban kell megtenni. Az űrlapot — mint rendszeresített nyomtatványt — a kereskedelmi és iparkamaránál lehet beszerezni.

4. §. Akinek a jelen rendelet mellékleteiben említett és a 4.570—1940. M. E. számú (Rendeleték Tára 1940. évfolyam 1084. oldal) és az 1.220—1943. M. E. számú rendeletben zár alá vett valamely anyagra (cikkre) vonatkozóan bejelentési kötelezettsége keletkezett, ez a kötelezettsége fennmarad — tehát a következő negyedévekben, illetőleg hónapokban a bejelentést kell tennie — mindaddig, amíg az illető cikkből készlete van, tekintet nélkül arra, hogy készlete a mellékletekben megjelölt mennyiséget eléri-e vagy sem.

Akinek pedig a jelen rendelet mellékleteiben emiített és zár alá nem vett valamely anyagra (cikkre) vonatkozóan keletkezett bejelentési kötelezettsége, bejelentést kell tennie arra a negyedévre, illetőleg hónapra, vonatkozóan is, amelynek utolsó napján készlete elsőízben nem éri el a mellékletekben meghatározott mennyiséget.

5. §. A R. 4. §-ában foglalt rendelkezés alapján vezetett nyilvántartásban a bejelentési kötelezettség alá eső minden egyes anyagot (cikket) külön-külön nyilvántartási lapon kell felvenni. E nyilvántartási lapnak tartalmaznia kell az anyag (cikkl) megnevezését, sorszámát, kész-

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1943. évi március hó 5.-i 52. számában.

letben levő mennyiségét — a rendelet mellékletében meghatározott mér-
tékegységben kifejezve — továbbá külön-külön rovatokban a terme-
lésre, átvételre, elszállításra és felhasználásra vonatkozó adatokat. A be-
jelentési kötelezettség alá eső anyagból (cikkből) történt átvételt (terme-
lést) a nyilvántartási lapon akkor is fel kell tüntetni, ha az átvett (ter-
melt) mennyiség azonnal felhasználásra (elszállításra) került.

Az előző bekezdésben említett nyilvántartási lap adatainak és az
illető anyagból (cikkből) meglévő készletnek mindenkor egyezniök kell.

6. §. A R.-ben és a jelen rendeletben meghatározott bejelentési
kötelezettség az egyéb hatályos jogszabályokon és a m. kir. Ipari Anyag-
hivatalnak az érdekeltekhez intézett utasításán alapuló bejelentési köte-
lezettséget nem érinti.

7. §. A jelen rendelet a kihirdetésének napján lép hatályba,
egyidejűleg az egyes anyagkészletek bejelentéséről szóló 990—1939. M.
E. számú rendelethez mellékelt jegyzék módosításáról szóló 45.200—1939.
Ip. M. számú (Rendeletek Tára 1939. évfolyam 1555. oldal), az egyes
anyagkészletek bejelentéséről szóló 990—1939. M. E. számú rendelethez
mellékelt jegyzék módosításáról szóló 7.100—1942. Ip. M. számú (Rende-
letek Tára 1942. évfolyam 495. oldal), az egyes textilárúk bejelentésére
és forgalmára vonatkozó rendelkezések újabb módosításáról szóló 35.100
—1942. Ip. M. számú (Budapesti Közlöny 1942. évi 121. száma), az egyes
gyógyszerkészítmények forgalmának és felhasználásának szabályozásá-
ról szóló 46.400—1942. Ip. M. számú (Budapesti Közlöny 1942. évi 153.
száma) és az egyes vegycikkek forgalmának és felhasználásának szabá-
lyozásáról szóló 60.200/1942. Ip. M. számú rendelet (Budapesti Közlöny,
1942. évi 211. száma) hatályát veszti.

Budapest, 1943. évi március hó 2-án.

Dr. Varga József s. k.
m. kir. iparügyi miniszter.

V. a melléklet 14.500—1943. Ip. M. sz. rendelethez.

Bejelentendő faanyagok.

Sor- szám	Al- szám	A cikk megnevezése	A vám- tarifa száma	Bejelentési kötelezettség alá eső mennyiség
501	1/a	Fenyő-, gömbölyeg- és épületfa 12—25 centiméter vastag	195 o	10 m ³
501	1/b	Fenyő-gömbölyegfa, 25 cm-nél vasta- gabb rönkö	195 o	10 m ³
501	2	Fenyő-vezetékoszlop	195 d	50 db
501	4	Fenyő-bányafa, 8—25 cm Ø	195 a	10 m ³
501	5	Fenyő-bányaszéldeszka	203 a/1	3000 fm
501	6	Fenyőgerenda (taragott és fűrészelt)	203 a/1	10 m ³
501	7	Fenyőpalló, 50—100 mm vastag	203 a/1	4 m ³
501	8	Fenyőlemez és deszka, 7—50 mm vastag	203 a/1	4 m ³
501	9	Fenyőléc	203 a/1	4 m ³
501	11	Fenyőheveder	203 b/1	4 m ³
501	16	Fenyőrúd, 6—12 cm Ø	—	100 fm
501	16/a	Fenyő-cellulózfa és papírfa, 8—25 mm vastag (az 551 sorszám alatt beje- lentett készletek kivételével)	195 a	10 m ³
502	16/b	Tölgy-, (eser-) gömbölyegfa, 25 cm-nél vastagabb rönkö	195 b	10 m ³
502	2	Tölgy-, (eser-) vezetékoszlop	—	50 db

Sorszám	Alszám	A cikk megnevezése	A vám-tarifa száma	Bejelentési kötelezettség alá eső mennyiség
502	3/a	Tölgy- (cser-) talpfa (szabványos) . . .	198	100 db
502	3/b	Tölgy- (cser-) talpfa (kisméretű) . . .	198	100 db
502	4	Tölgy- (cser-) bányafa, 10-25 cm Ø . . .	195 a	10 m ³
502	5	Tölgy- (cser-) bányaszéldeszka	203 a/1	3000 fm
502	7	Tölgy- (cser-) palló 50-130 mm vastag . . .	203 a/2	3 m ³
502	8	Tölgy- (cser-) lemez-, deszka 4-50 mm vastag	203 a/2	4 m ³
502	10	Tölgy- (cser-) dongafa	199	5 hl
502	11	Tölgy- (cser-) heveder	203 b/2	4 m ³
502	12	Tölgy- (cser-) parketta	203/b	50 m ³
503	1/c	Bükk-gömbölyegfa, 10 cm-nél vastagabb . . .	195 b	10 m ³
503	3/a	Bükk-talpfa (szabványos)	198	100 db
503	3/b	Bükk-talpfa (kisméretű)	198	100 db
503	7	Bükkpalló, 50-130 mm vastag	203 a/2	4 m ³
503	8	Bükklemez-, deszka, 4-50 mm vastag	203 a/2	4 m ³
503	9	Bükkbútorléc	481	5 m ³
503	11	Bükk-heveder	203 b/2	4 m ³
503	12	Bükk-parketta	203 a	50 m ³
504	1/c	Kőris-gömbölyegfa, 10 cm-nél vastagabb . . .	195 b	minden mennyiség
504	7	Kőrispalló, 50-130 mm vastag	203 a/2	"
504	8	Kőris-lemez-, deszka, 4-50 mm vastag	203 a/2	1 m ³
504	14	Kőris-kerékküllő	476 b	100 db
504	15	Kőris-keréktalp	476 a	5 q
504	16	Kőrisrúd, 6-10 cm Ø	476 b	50 fm
505	1/a	Dió-gömbölyegfa 10 cm-nél vastagabb Ø . . .	105 b	2 m ³
505	7	Diópalló, 5-130 mm vastag	203 a/2	1 m ³
505	8	Diólemez-, deszka 4-50 mm vastag	203 a/2	1 m ³
506	1/c	Szil-gömbölyegfa, 10 cm-nél vastagabb . . .	195 b	1 m ³
506	7	Szilpalló, 50-130 mm	203 a/2	1 m ³
506	8	Szillemel-, deszka, 4-50 mm vastag	203 a/2	1 m ³
506	13	Szil-kerékagy	202	10 q
506	14	Szil-kerékküllő	476 b	100 db
507	1/c	Éger-gömbölyegfa, 10 cm-nél vastagabb . . .	195 b	5 m ³
507	7	Égerpalló, 50-130 mm vastag	203 a/2	1 m ³
507	8	Égerdeszka, 12-50 mm vastag	203 a/2	1 m ³
508	1/c	Nyár-gömbölyegfa, 10 cm-nél vastagabb . . .	195 b	5 m ³
509	1/c	Nyír-gömbölyegfa, 10 cm-nél vastagabb . . .	195 b	1 m ³
509	16	Nyírf-rúd, 6-10 cm	195 b	50 fm
510	1/c	Akác-gömbölyegfa, 10 cm-nél vastagabb . . .	195 b	1 m ³
511	1/c	Gyertyán-gömbölyegfa, 10 cm-nél vastagabb . . .	195 b	1 m ³
512	1/c	Hárs-gömbölyegfa, 10 cm-nél vastagabb . . .	195 b	1 m ²
513	1/c	Egyéb gömbölyegfa, 10 cm-nél vastagabb . . .	195 b	1 m ³
541	—	Somfanyél	195 b	100 db
550	a	Spanyolnád, (keletindiai nád, rotang)	226	minden mennyiség (kg-ban jelentendő)
550	b	Fibrisz	217	
551/10	—	Cellulózfa és köszürülőfa fenyőfából	195 c	minden mennyiség m ³
551/30	—	Cellulózfa és köszürülőfa lombosfából	195 b	
551/50	—	Fűrész hulladékfa	193	
219	—	Retorta-faszén	194	100 q
220	—	Boksa-faszén	194	100 q

A m. kir. földművelésügyi miniszter 124.420/1943. F. M. számú rendelete az 1942/1943. évi fatermelési idény meghosszabbítása tárgyában.*

Az ország faellátásának biztosítása érdekében az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935:IV. t.-c. 38. és 307. §-aiban foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §.

Az 1942/1943. évi téli fatermelési idényben a döntésre, kiszálításra (kiközéltetésre), valamint a vágásterület kitakarítására fahasználati engedélyben vagy az erdőgazdasági üzemtervben megállapított határidő általánosságban az 1943. évi június hó 30. napjáig meghosszabbítatik.

2. §.

Az 1. §-ban foglaltak nem érintik azokat a rendelkezéseket, amelyekkel a fahasználat engedélyezése kapcsán a termelés befejezésére különleges okokból (pl. magashegységi erdő) az 1. §-ban foglalt időpontot meghaladó határidő állapított meg.

3. §.

A fatermelők által kitermelt fakészleteket változatlanul a tűzifaellátás biztosításának újabb szabályozása tárgyában kibocsátott 3.000/1941. M. E. számú rendelet (Rendeletk Tára 1941. évfolyam, 1104. oldal) 2. §-ának (4) bekezdésében megállapított határidő alatt és a termelői fakészletek bejelentésének újabb szabályozásáról szóló 291.595/1941. F. M. számú (Rendeletk Tára 1941. évfolyam, 4019. oldal) rendelet 1. §-a értelmében az illetékes m. kir. erdőfelügyelőséghez kell bejelenteni.

4. §.

Ez a rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.
Budapest, 1943. évi március hó.

Báró Bánffy Dániel s. k.
m. kir. földművelésügyi miniszter.

(399. sz.)

A m. kir. földművelésügyi miniszter 152.000/1943. F. M. számú rendelete a tűzifaszállítási igazolványok kiállítás díjának újabb megállapításáról szóló 151.000/1943. F. M. számú rendelet egyes rendelkezéseinek kiegészítése tárgyában.**

A tűzifaellátás biztosításának újabb szabályozásáról szóló 3000/1941. M. E. számú rendelet 14. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszterrel egyetértve a következőket rendelem.

1. §.

A 151.000/1943. F. M. számú rendelet (Budapesti Közlöny, 1943.

* Megjelent a «Budapesti Közlöny» 1943. évi március hó 12-i 58. számában.

** Megjelent a «Budapesti Közlöny» 1943. évi február hó 28-i 48. számában.

évfolyam, 7. szám) 1. §-a (1) bekezdésének d) pontja a következő rendelkezéssel egészítették ki:

Ha a 20 tonnás raksúlyú kocsiba — a gyengébb felépítményű vonalakon megengedett legnagyobb terhelés figyelembevételével — legfeljebb csak 16.500 kg. tüzifa rakható be, a szállítási igazolvány kiállítási díja 36 pengő.

2. §.

A jelen rendelet 1943. évi március hó 1-én lép hatályba.

Budapest, 1943. évi március hó 1-én.

Báró Bánffy Dániel s. k.,
m. kir. földművelésügyi miniszter.

(334. sz.)

A m. kir. pénzügyminiszter 68.177/1943/XI. b. fő. számú átirata a tüzifaszállítási igazolványok kiállítási díjának a forgalmiadó-válttság alóli mentessége tárgyában.

Nagyméltóságú

M. Kir. Földművelésügyi Miniszter Úrnak,

Budapest.

A tüzifaszállítások szállítási igazolványainak kiállítása fejében fizetendő díjaknak a forgalmi adóválttság alól való mentesítése tárgyában hozzám intézett nagybecsű átiratára tisztelettel értesítem Nagyméltóságodat, hogy egyidejűleg körrendeletben utasítottam a pénzügyi hatóságokat, hogy a 151.000/1943. F. M. számú rendelet alapján igazoltan fizetett s a 11.000/1943. K. M. számú rendelet 7. §. (1) bekezdése alapján külön összegben áthárítandó díjak után forgalmi adóválttságot ne követeljenek.

Budapest, 1943. február 1.

Hiv. sz. 150.475/1943. I/B—2.

A miniszter helyett:
Olvashatatlan aláírás s. k.,
államtitkár.

A m. kir. honvédelmi miniszter 127.404/1942. eln. VIII. Csfh. számú körrendelete a leventeképzés céljaira szolgáló 1943. évi mezőgazdasági hozzájárulás megállapítása tárgyában.*

A leventeképzés céljaira szolgáló mezőgazdasági hozzájárulás (váltsgépénz) összegét az 1939:II. t.-c. 12. §-ának 7. bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a m. kir. földművelésügyi és pénzügyminiszterekkel egyetértve az alábbiak szerint állapítom meg:

1. Minden olyan mezőgazdasági üzem fenntartója, amelyben az állandó alkalmazottak száma az ötvenet meghaladja, de az ezret nem éri el, a leventeképzés céljaira köteles hozzájárulást fizetni. A hozzájárulás (váltsgépénz) összege az 1943. évre vonatkozólag minden alkalmazott után 7 (hét) pengő.

2. Az 1. pontban említett rendelkezések szempontjából mezőgazdasági üzemek alatt kell érteni a szoros értelemben vett mezőgazdasá-

* Megjelent a «Budapesti Közlöny» 1943. évi február hó 20-1 41. számában

got, továbbá a mezőgazdasággal rokon gazdálkodási ágakat, különösen az erdő-, kert- és szőlőgazdálkodást, valamint a mindezekkel összefüggő mellékiparok körében fenntartott üzemeket is. Állandó alkalmazottnak kell tekinteni a gazdatiszteket, a gazdasági cselédeket és a mellékiparokban alkalmazott munkavállalókat, a napszamosok kivételével. Erdőgazdasági üzem tekintetében állandó alkalmazottnak kell tekinteni az erdőtiszteket és az állandó erdészeti segédszemélyeket.

A leventeképzési hozzájárulás (váltságpénz) fizetése alól mentes az az üzem, amely az 1939:II. t.-c. 12. §-ának 7. bekezdése alapján más vállalattal együttesen a leventeképzés céljaira szükséges berendezések létesítésére és fenntartására köteleztetett.

3. Ha a járási (városi, Budapesten kerületi) leventeparancsnok a mezőgazdasági üzem fenntartóját a hozzájárulás (váltságpénz) fizetésére vonatkozó kötelezettség teljesítésére felhívta, az elmulasztott leventeképzési hozzájárulást (váltságpénzt) közadók módjára kell behajtani. (Honvédelmi törvény végrehajtási utasítás II. Rész. 1. cím. 69. §.)

4. A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba. Az 1942. évre vonatkozólag a mezőgazdasági üzemek fenntartói csak a mezőgazdasági mellékipari ágakra vonatkozóan voltak kötelesek leventeképzési hozzájárulást (váltságpénzt) fizetni, mégpedig 1942. évi szeptember hó 1. napjáig s a 123.114/eln. 40—1942. számú körrendelet rendelkezései szerint (megjelent az 1942. évi 164. számú Budapesti és a 31. számú Honvédségi Közlönyökben). E körrendelet alkalmazásánál abból a szempontból, hogy az állandó alkalmazottak száma az ötvenet meghaladja-e, illetőleg az ezret nem éri-e el, kizárólag a mellékipari üzemben alkalmazott munkavállalókat kellett számba venni. Az 1943. évi január hó 1. napjától kezdődően azonban a mezőgazdasági mellékipari üzemekkel együtt a jelen rendelet rendelkezései az irányadók. A befizetések végrehajtására a 132.286/eln. VIII. Csfh.—1943. számú körrendeletben foglaltak az irányadók. (Megjelent a folyó évi 36. számú Budapesti és a 8. számú Honvédségi Közlönyökben.)

Budapest, 1943. évi február hó 16-án.

M. Kir. Honvédelmi Miniszter.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 15.208/1943/IX. 1. a. sz. leirata a 63.200/1942. K. M. sz. rendelet módosítása tárgyában.

Gyöngyöstarjáni Szénbánya Kft.,

Budapest.

Előterjesztett kérelmére értesítem, hogy jelen rendeletem kelte után vásárolt bányafánál a 63.200/1942. K. M. sz. rendelet III. számú melléklet II. csoportjában megállapított rendeltetési állomási egységárak helyett a III. csoportban megállapított árakat kell alkalmazni.

Budapest, 1943 március hó 8.

A miniszter rendeletéből:
Turcsányi Gyula s. k.
m. kir. közellátási főtanácsos.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 211.513/1943/IX. 1. számú leirata a munkateljesítési hely szerint irányadó munkabér helyes értelmezése tárgyában.

Valamennyi Törvényhatóság Első Tisztviselőjének,

Székhelyén.

Több oldalról szerzett értesülesem szerint egyes helyeken még mindig kételyek állanak fenn a tekintetben, hogy az idegen vármegyéből (városból) leszerződött mezőgazdasági munkásokat a munkások lakóhelye szerint, avagy a munkateljesítés helye szerint irányadó legkisebb, illetőleg legnagyobb gazdasági munkabér illet-e meg. Az, hogy még mindig ellentétes magyarázat állhat fenn ebben a kérdésben, arra vezethető vissza, hogy egyes helyeken a községi jegyzők — helytelenül — közreműködtek olyan munkaszerződés megkötésénél is, amelyben a szerződő felek a munkabérfizetés feltételeinek megállapításánál nem a munkateljesítés helye szerint, hanem a munkavállalók lakóhelye szerint irányadó legkisebb és legnagyobb gazdasági munkabéreket vették alapul.

Az 1940:XV. t.-c. 2. §-ának (2) bekezdésében foglaltak értelmében a vármegye területén irányadó munkabérek megállapítására az illető vármegyei munkabérmegállapító bizottság illetékes. Ez vonatkozik a városi munkabérmegállapító bizottságokra is olyan törvényhatósági jogú városok területére kiterjedőleg, amelyekben a törvény 2. §-ának (2) bekezdése alapján ilyen bizottság felállítása elrendeltetett. Ebből következik, hogy a vármegye (város) területén végzett bármilyen természetű gazdasági munka tekintetében kizárólag a munkateljesítés helyén illetékes vármegyei (városi) munkabérmegállapító bizottság által megállapított legkisebb, illetőleg legnagyobb mezőgazdasági munkabérek irányadók.

Ezek a munkabérek — függetlenül attól, hogy a munkások vagy az őket alkalmazó munkaadó más vármegyében (városban) lakik, — kötelezők minden olyan munkásra nézve, aki a vármegyei (városi) munkabérmegállapító bizottság illetékességi területén teljesítendő munkát vállal.

Felhívom Címet, hogy az esetleges kételyek eloszlatása céljából alárendelt hatóságokat, különösen a szerződéskötésnél közreműködni hivatott községi előljáróságokat a fentiek értelmében tájékoztassa és egyúttal hasson oda, hogy a helyes értelmezésről az érdekelt munkaadók és munkavállalók is tudomást szerezzenek.

Budapest, 1943. évi március hó 3-án.

A miniszter rendeletéből:
Olvashatatlan aláírás s. k.
miniszteri osztálytanácsos.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 36.933/1943/III—B. számú leirata a 36.724/1943. F. M. számú rendelet értelmezése tárgyában.

Valamennyi Törvényhatóság Első Tisztviselőjének,

Székhelyeiken.

A Budapesti Közlöny 1943. évi február hó 16-i 37. száma közli a 36.724/1943. F. M. számú rendeletet, amelyben foglaltak alapján a 160.000/1941. F. M. számú rendelet akként módosul, hogy a kacsák minden fajára április hó 16. napja helyett március hó első napjától tilos vadászni.

Az idézett rendeletnek az a szövege, hogy „a kacsák minden fajára március hó 1-én kezdődik a vadászati tilalom, azokra a kacsákra

vonatkozik, amelyek hazánkban szoktak költöni. Ezek a kacsafajok a következők:

1. tőkés kacs, 2. böjti kacs, 3. kendermagos kacs, 4. cigány kacs, 5. nyílfarkú kacs, 6. kanalas kacs, 7. barát kacs, 8. kékcsőrű kacs, 9. márványos kacs.

Nem vonatkozik tehát a szóbanforgó 36.724/1943. F. M. számú rendelet az egyéb kacsafajokra, amelyek átvonulóban, téli vendégként, vagy kivételes ritkaságként jelennek meg országunkban. Ezekre vonatkozólag tehát a vadászati tilalom változatlanul *április hó 16. napján* kezdődik.

Felhívom Alispán (Polgármester) urat, hogy jelen rendeletemről alárendelt hatóságait miheztartás végett tájékoztassa.

Budapest, 1943 március 3-án.

A miniszter rendeletéből:

Bárczy s. k.,
miniszteri tanácsos.

MEGVÉTELRE vagy cserébe keressük az alant felsorolt folyóiratok egyes füzeteit, illetőleg köteteit:

Aquila I—V. (1894—1898.) évfolyamait.

Bányászati és Kohászati Lapok XL. (1926.) évfolyamát.

Erdészeti Kísérletek XX. (1918.) teljes évfolyamát egy, és 3—4. füzetét két példányban.

Erdészeti Lapok X. (1871.) évfolyamát két példányban.

Erdészeti Ujság IX. (1904/1905.) évfolyamát.

Erdészeti Zsebnaptár I—III. (1881—1883.), XXV. (1907.) és XXXVI—XXXVIII. (1917—1919.) évfolyamait.

Kárpáti Vadász V. (1931.) évfolyamának 6. füzetét.

Kertészeti Szemle II. (1930.) évfolyamának 1—6. füzetét és III. (1931.) évfolyamának 8—9. füzetét.

Kísérletügyi Közlemények I—XV. (1898—1912.) évfolyamait és XVI. (1913.) évfolyamának 1. füzetét.

Nimród IV. évfolyamát (1916.)

Revista Padurilor XXV—XXXIII. (1911—1921.) és XV. 1901.) valamint XVIII. (1904.), XIII. (1899.) és I—XI. (1887—1897.) évfolyamait.

Sumarski List I—X. (1877—1886.) évfolyamait.

Természettudományi Közlöny Pótfüzetei 1. (1888.), 49—51. (1899. évi 1—3. sz.), 77. (1905. évi 1. sz.), 97. (1910. évi 1. sz.), 133—136. (1919. évi 1—4. sz.) és 145—148. (1922. évi 1—4. sz.) számú füzeteket.

Turistaság és Alpinizmus I—XVI. (1911—1926.) évfolyamait.

Vadászat I. (1918. évfolyamát.

VII. (1924.) évfolyamának 15., 18. és 21. füzetét.

VIII. (1925.) évfolyamának 2. és 23—24. füzetét.

Vadászat és Allatvilág I—VIII. (1899—1906.); X. (1908.); XII. (1910.) és XVII—XVIII. (1916—1917.) évfolyamait.

Vadászlap I—XVIII. (1880—1897.) évfolyamait.

Vadászat (Halászat, Weekend, Turisztika) I—II. (1933—1934.) évfolyamait.

Vadászujság (Marosvásárhely) I—IV., (1922—1925.) évfolyamait.

Vízügyi Közlemények IX. (1923.) évfolyamát és az V. (1915.) évfolyam 4. füzetét.

Országos Erdészeti Egyesület
Budapest, V., Alkotmány-u. 6.

Eladó szakkönyvek. *Beiwinkler K.*: Erdőgazda (1850), *Belházy E.*: Erdőrendezéstan (1895), *Berendi*: A legeltetés kérdése (1902), *Cséti O.*: Erdészeti földméréstan (1888), *Fekete—Máriássy—Dietz*: Erdészeti növénytan (2 k., 1896), *Fekete—Illés*: A közerdész (1873), *Gaul K.*: Hazánk házi faipara (1902), *Heller A.*: Az időjárás (1873), *Illés N.*: Erdőtenyésztéstan (1879), *Illés N.*: Az akác-paizstetűkérdés Magyarországon (1896), *Márton S.*: A legelőerdő hasznosítása (1897), *Masch A.*: Időjárás-tan (1867), *Péché D.*: Külföldi fanemek telepítése (1903), *Tagányi K.*: Magyar erdészeti oklevéltár (3 k., 1896), *Tomcsányi G.*: Erdei facsém-ték nevelése (1889), *Tuzson J. dr.*: Rendszeres növénytan (1911), *Vadas I.*: Az erdőakadémia története (1896); és az „Erdészeti Lapok“ 1887—1918. évfolyamai. — *Özv. Turcsa Tivadarné*, Kolozsvár, Mátyás király-tér 10. I.

Fekete L.: Népszerű erdészeti ismeretek. (A főbb fanemek csemetéinek termesztése és ültetése. Az erdei vetésről és ültetésről. Az erdő ápolásáról és használatáról. Az erdők berendezése. A vágásra érett erdő kihasználása. Az erdők felújítása.); *Kövesi A.*: Erdészeti géptan és *Saárossy—Kapeller F.*: Az erdőtörvény (1879. évi XXXI. t.-c.) magyarázata. — Országos Erdészeti Egyesület, Budapest, V., Alkotmány-u. 6.

A rend kedvéért!

Nagyon kérjük t. olvasóinkat, szíveskedjenek a magyar erdőtisztikai tagjainak **név-, cím-, rang- és lakásváltozását** nekünk minden alkalommal bejelenteni, *hogy mindenkinek megadhassuk, ami őt megilleti.*

Az „Erdészeti Lapok“ esetleg **elvesztett példányainak a pótlását** is csak akkor vállalhatjuk, ha t. tagtársaink és előfizetőink **cím- és lakásváltozásukat** velünk idejében közlik.

Kérjük azonban, hogy a **pótlás iránti igényüket** az illető füzet megjelenése után **két héten belül** szíveskedjenek bejelenteni, mert később nem áll módunkban a kért füzeteket díjtalanul megküldeni.

Felelős kiadó: dr. Mihályi Zoltán.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest, V., Honvéd-utca 10.

Felelős: Györy Aladár igazgató.